

Wykład 12

Plan zajęć

- Rekuperacja ciepła
- System do pracy ciągłej z odzyskiem masy
  - Układ podstawowy
  - Układ wielostopniowy
  - Układ dwu-parowaczowy
  - Układ resorpcyjny
- Inne konstrukcje chłodziarek
- Modelowanie dwuadsorberowego systemu adsorpcyjnego

Politechnika Wroclawska

Rekuperacja ciepła

System adsorpcyjny do pracy ciągłej z możliwością odzysku ciepła

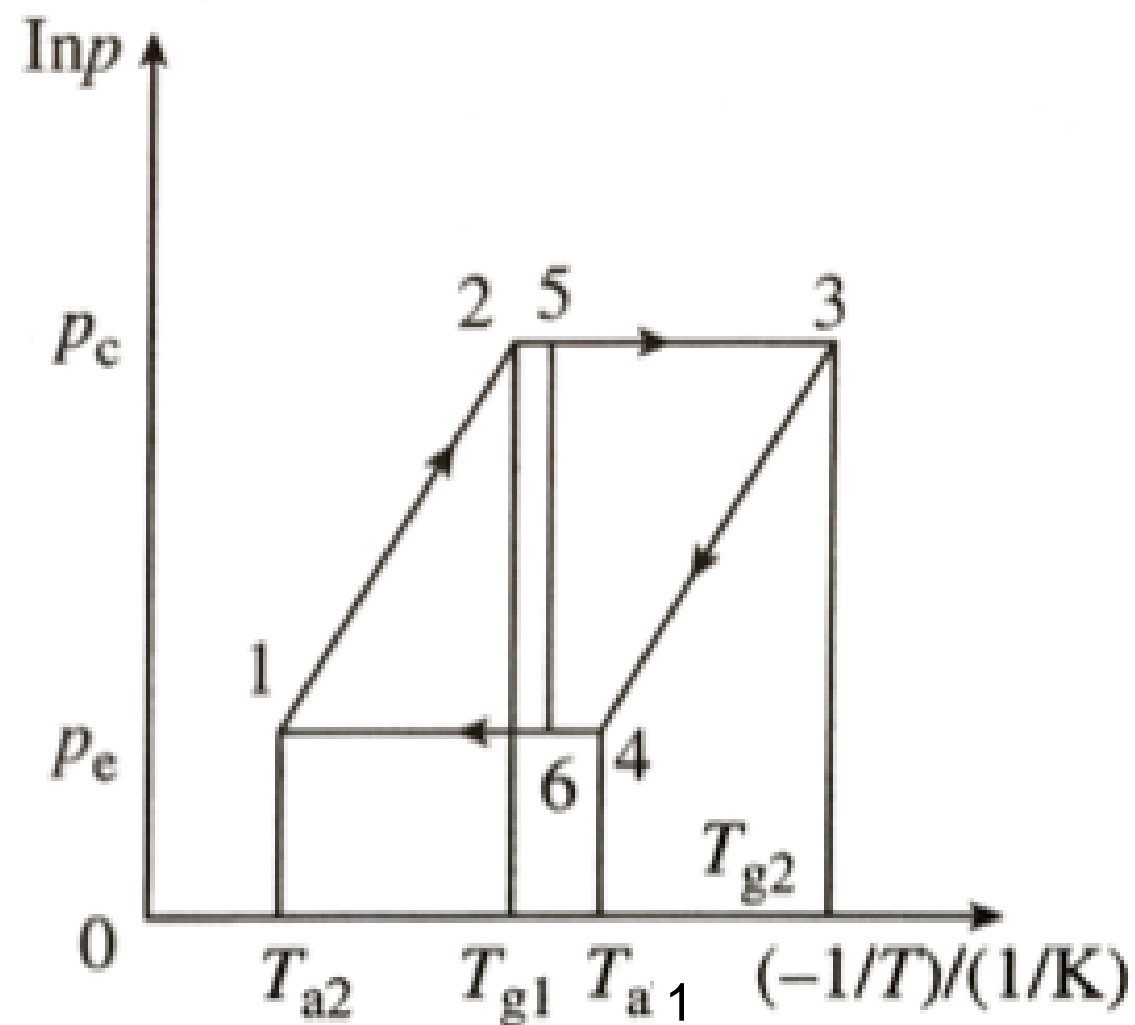
Odzysk ciepła (podstawowy)

- Duża ilość ciepła jest **tracona w procesie ogrzewania/ochładzania adsorbera (fazy pośrednie cyklu pracy)**, znacząco wpływając na współczynnik efektywności COP.

$$COP = \frac{Q_0 - Q_{rliq}}{Q_h + Q_d}$$

- Odzysk ciepła w adsorpcyjnych systemach chłodniczych przeprowadza się w ten sposób, że **podczas pośrednich faz cyklu pracy złoża gorące łączy się cieplnie ze złożem zimnym**, do momentu zrównania temperatur w obu złożach.

Odzysk ciepła (podstawowy)

$$Q_1(T) = Q_h \Big|_{T_{a2}}^{T_{g1}} + Q_d \Big|_{T_{g1}}^{T_3}$$

$$Q_2(T) = Q_c \Big|_{T_{a1}}^{T_{g2}} + Q_{ad} \Big|_{T_6}^{T_{a1}}$$

$$Q_1(T) = Q_2(T)$$

Rys. Odzysk ciepła w układzie z dwoma adsorberami.

Temperatura regeneracji

- Temperaturę regeneracji wyznacza się z założenia:

$$Q_1(T_{reg}) = Q_2(T_{reg})$$

- Temperatura regeneracji może być inna dla adsorbera w fazie desorpcji i adsorbera w fazie adsorpcji. W sytuacjach teoretycznych przyjmuje się je za równe, tzn.

$$T_{reg} = T_5 = T_6$$

- W rzeczywistości, biorąc pod uwagę różnice temperatur oraz czas odzysku desorpcji i adsorpcji:

$$T_5 < T_6$$

Fala cieplna

- System adsorpcyjny z odzyskiem ciepła realizowanym za pomocą tzw. fali cieplnej został zaproponowany przez Sheltona w 1986 roku (US Patent 4610148).
- Jego podstawową zaletą jest **minimalizacja strat cieplnych – ciepło z “gorącego” z adsorbera jest kierowane do adsorbera “zimnego”**, co ułatwia duża różnica temperatur.
- W przeciwieństwie do podstawowego odzysku ciepła, który kończy się w momencie zrównania temperatur obu złóż, system z falą cieplną pozwala przeprowadzić regenerację niejako “do końca”.

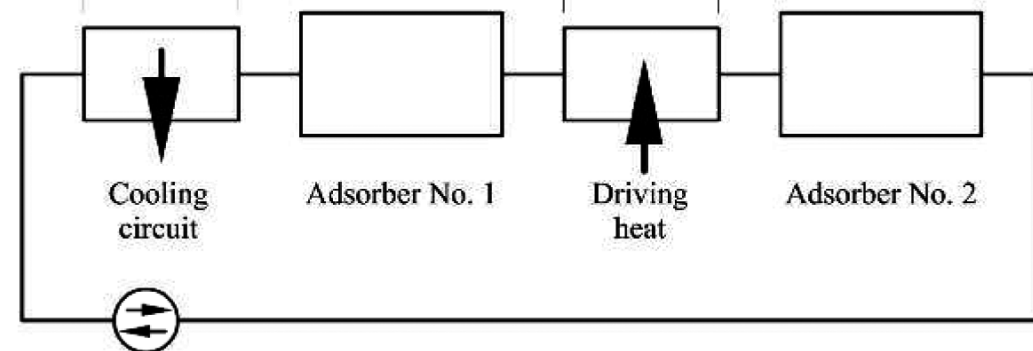
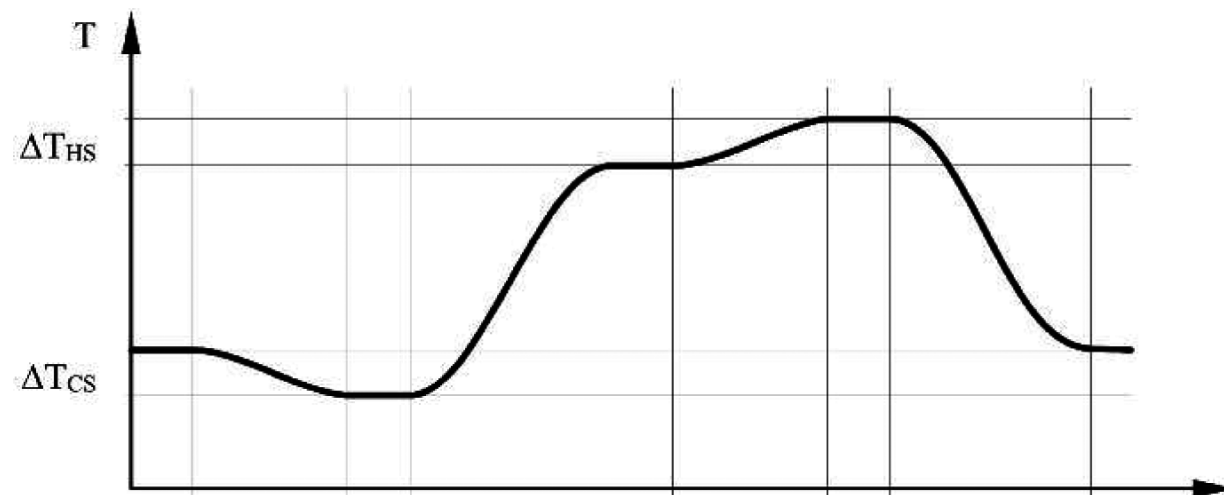
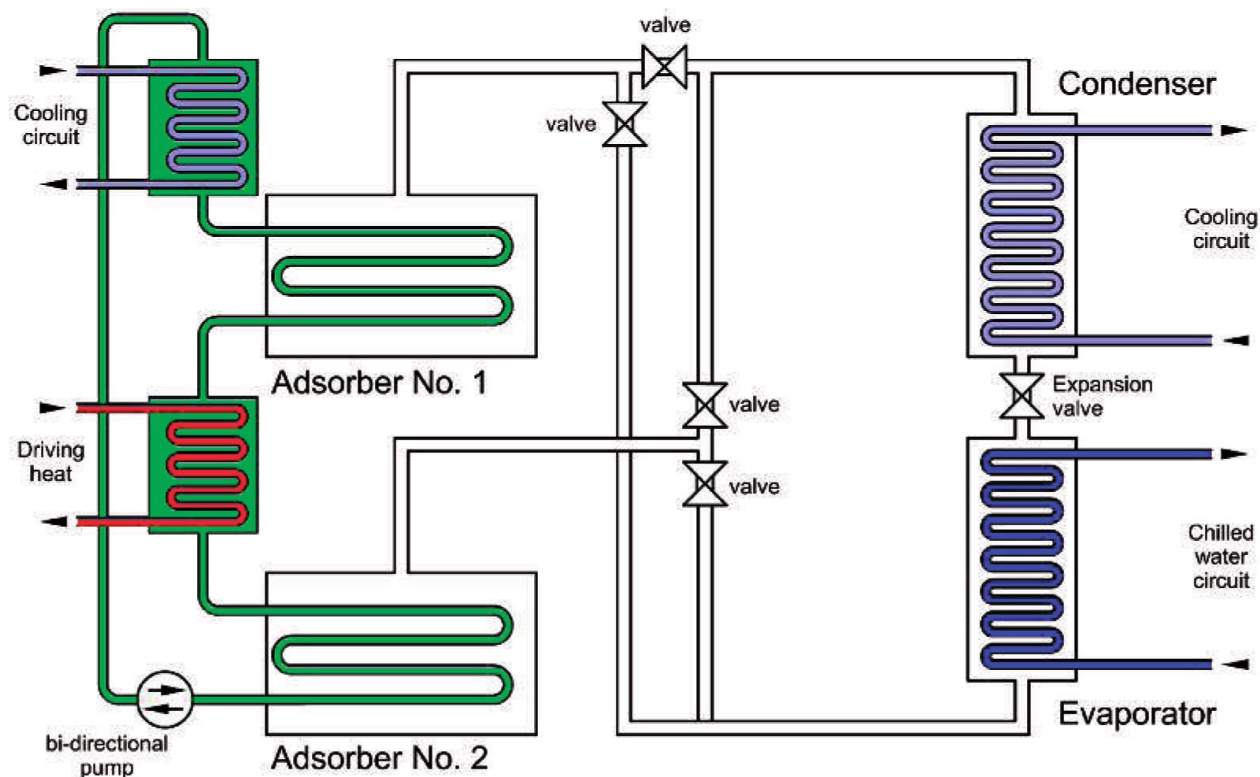

Fala cieplna

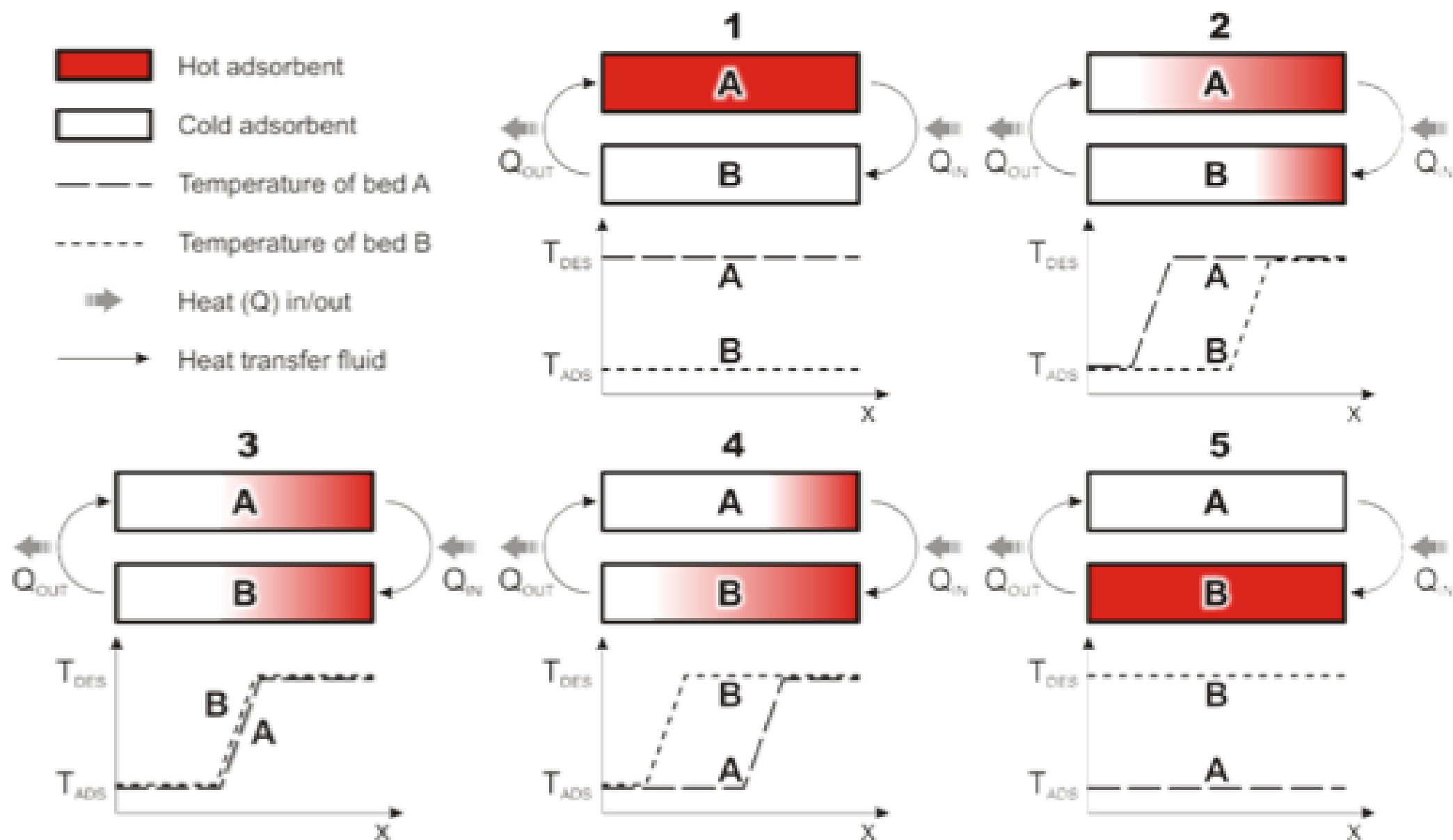
- W systemie z falą cieplną oba złoża oraz oba źródła (ciepło na potrzeby desorpcji oraz chłodzenie na potrzeby adsorpcji) są ze sobą połączone w jednym obiegu cieplnym.
- W rezultacie ciepło które wydziela się w jednym złożu jest transportowane do drugiego, będąc “uzupełniane” o ciepło ze źródła.
- Tak przeprowadzona rekuperacja pozwala osiągnąć efektywność odzysku ciepła na poziomie 80%.

Fala ciepła

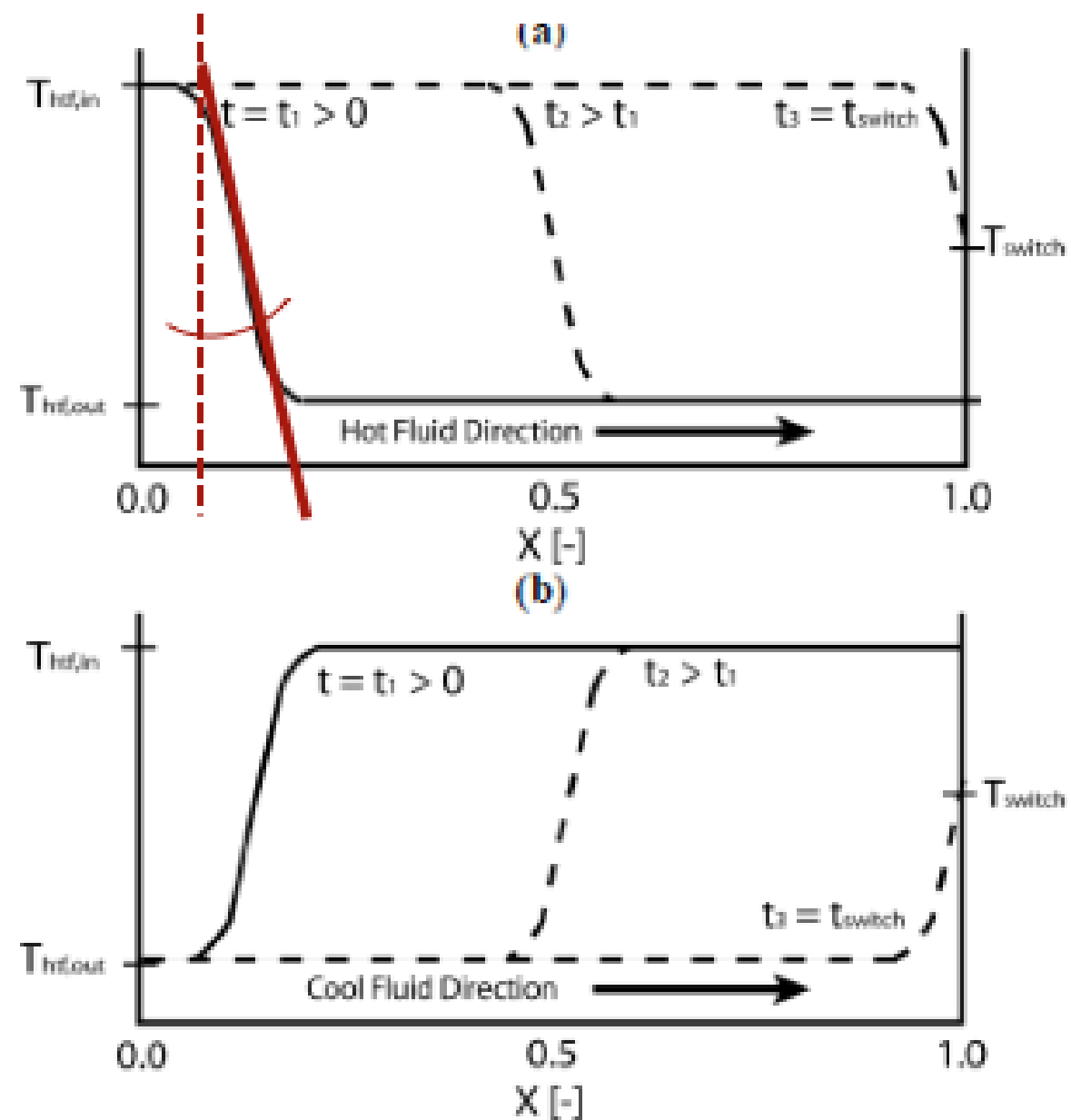
Odzysk ciepła i fala cieplna

Rys. Zasada działania odzysku ciepła z wykorzystaniem fali cieplnej.

Odzysk ciepła i fala cieplna

- Kąt nachylenia fali zależy od parametrów termodynamicznych złoza – w szczególności **od jego przewodności cieplnej w kierunku promieniowym**.
- Przy większym kącie nachylenia duża część złoza nie jest wykorzystywana, co negatywnie wpływa na efektywność chłodnicza urządzenia.

Rys. Zmienność fali cieplnej w czasie.

Politechnika Wroclawska

Rekuperacja masy

System adsorpcyjny do pracy ciągłej z możliwością odzysku masy

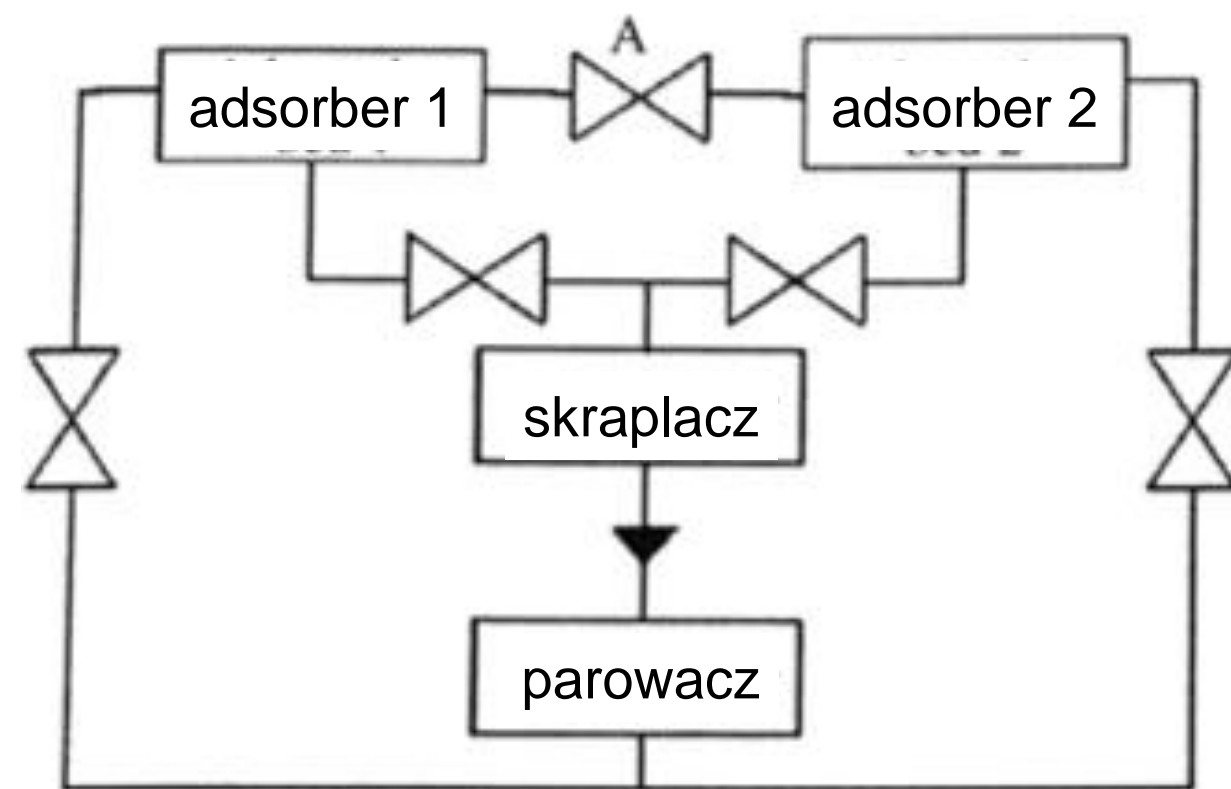
Podstawowy układ z odzyskiem masy

- Układ podstawowy odzysku masy realizuje się poprzez bezpośrednie połączenie ze sobą dwóch lub więcej adsorberów podczas pośredniej fazy cyklu pracy.
- W ten sposób para czynnika uwolniona z jednego adsorbera zamiast do skraplacza przepływa do drugiego adsorbera.
- Najważniejszym efektem odzysku masy jest wzrost zdolności adsorpcyjnej, a tym samym wydajności chłodniczej urządzenia adsorpcyjnego.

Podstawowy układ z odzyskiem masy

- Połączenie ze sobą tych adsorberów podczas fazy pośredniej cyklu pracy przyspieszy proces desorpcji w “gorącym” złożu, co przekłada się na wzrost zdolności adsorpcyjnej złoża, a tym samym efektywności COP całego systemu adsorpcyjnego.

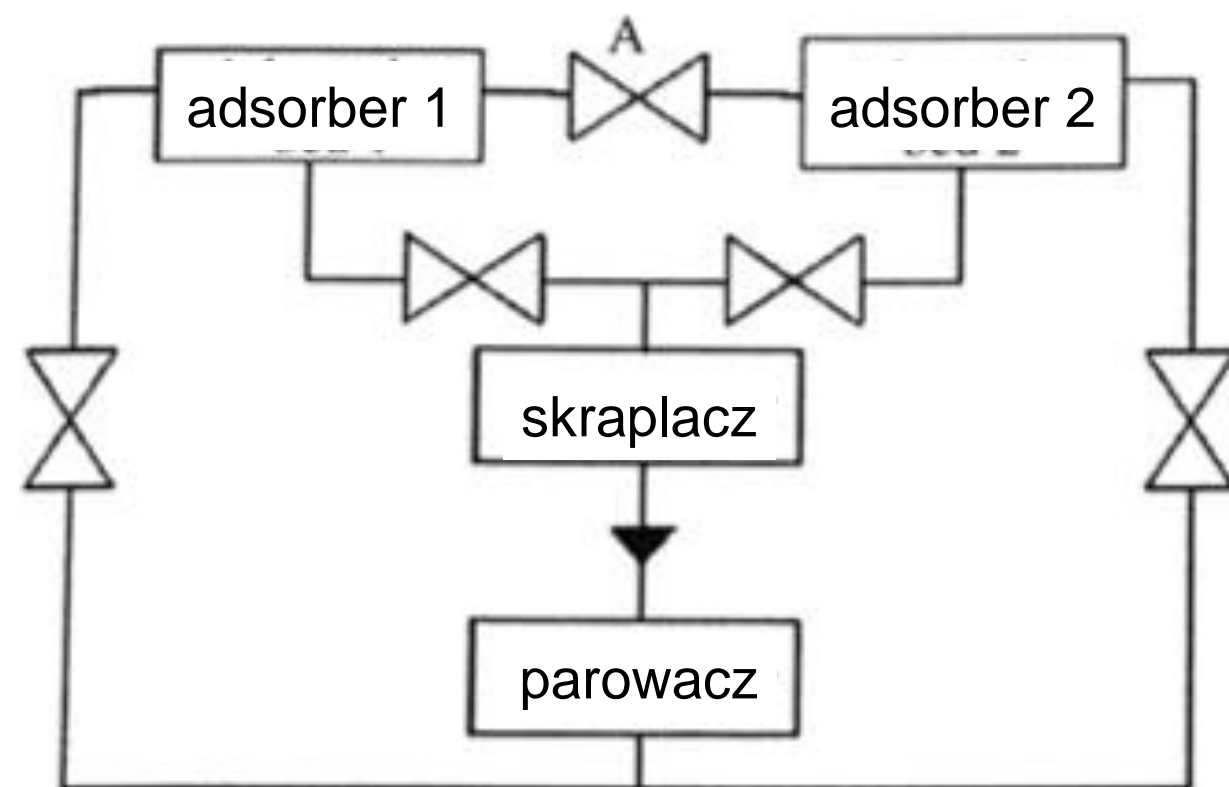

Rys. Schemat podstawowego systemu z odzyskiem masy (adsorpcja fizyczna).

Podstawowy układ z odzyskiem masy

- Zasada działania jest następująca:
- Kiedy kończy się proces desorpcji w złożu 1, jednocześnie kończy się proces adsorpcji w złożu 2.
- W tym momencie zostają zamknięte wszystkie zawory łączące adsorbery z parowaczem i skraplaczem oraz zostaje otwarty zawór A.
- Rozpoczyna się przepływ czynnika ze złoża 1 (w którym panuje wyższe ciśnienie skraplania) do złoża 2 (niższe ciśnienie parowania).

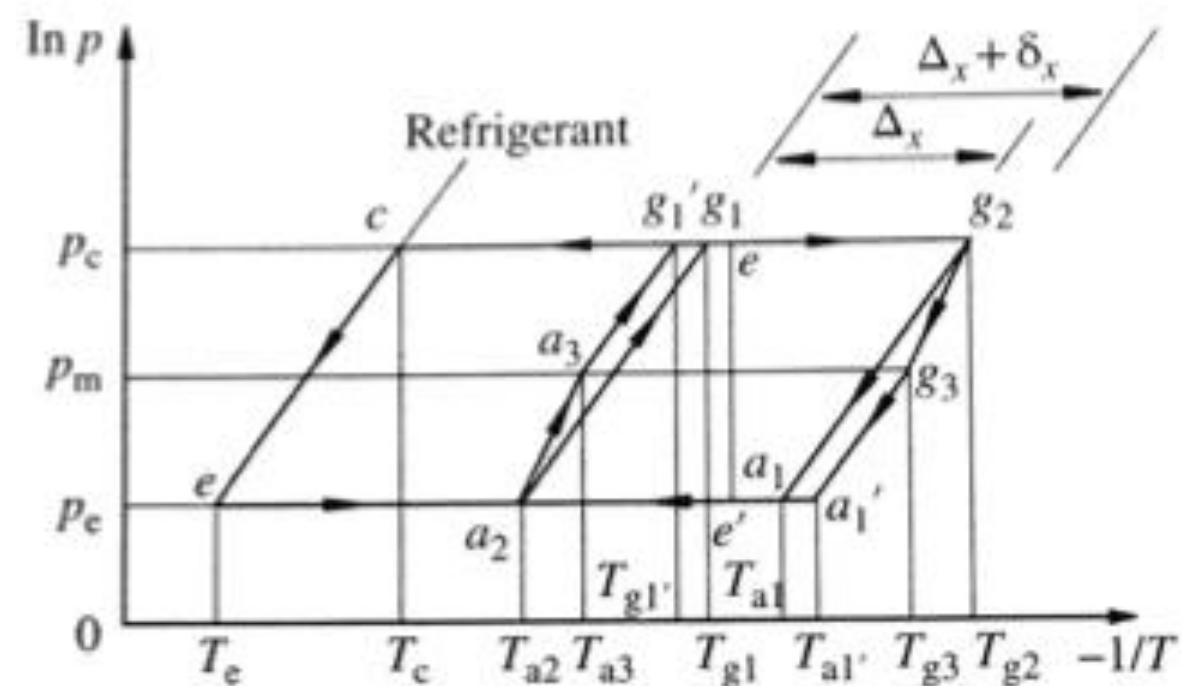

Rys. Schemat podstawowego systemu z odzyskiem masy (adsorpcja fizyczna).

Podstawowy układ z odzyskiem masy

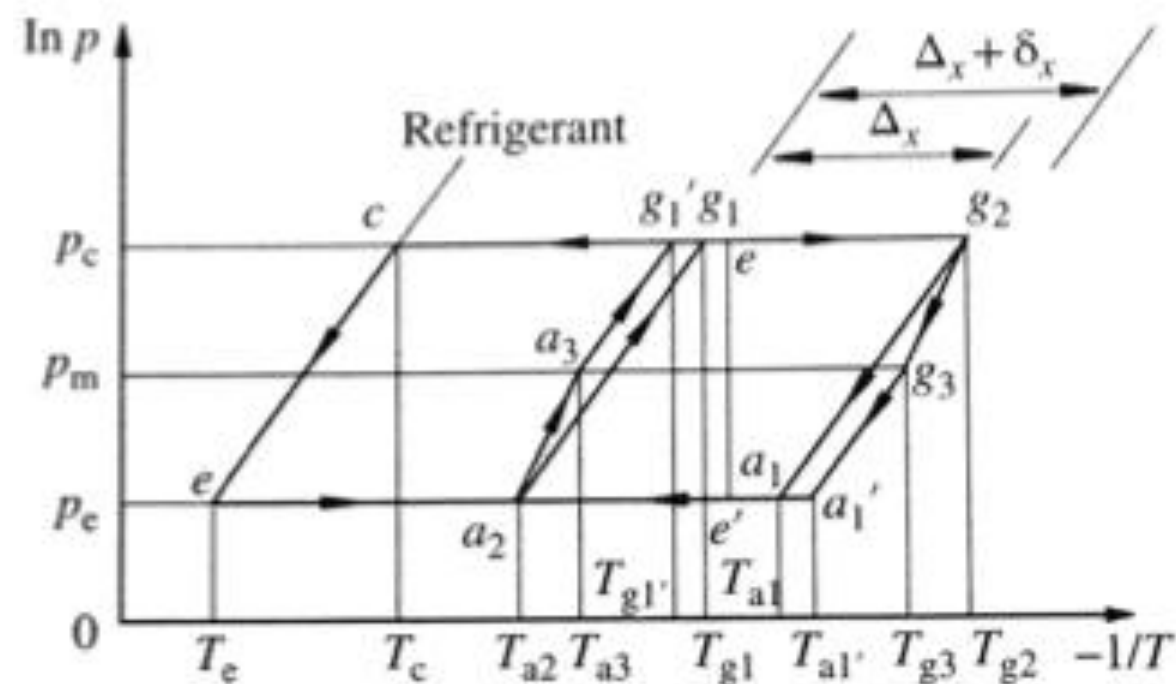
- Wskutek tego połączenia temperatura i ciśnienie w **złożu 1** spadną do tych w punkcie **g₃**, natomiast w **złożu 2** wzrosną do tych w punkcie **a₃**.
- Jeśli odzysk masy połączony jest jednocześnie z odzyskiem ciepła, to po zakończeniu odzysku masy, rekuperacja będzie kontynuowana w złożu 1 w punktach **g₃-a₁'-e'**, natomiast w złożu 2 w punktach **a₃-g₁'-e**.

Rys. Schemat podstawowego systemu z odzyskiem masy (adsorpcja fizyczna).

Podstawowy układ z odzyskiem masy

- Podstawową własnością odzysku masy jest wzrost zdolności adsorpcyjnej złoża o δx , co oznacza jednocześnie **wzrost wydajności chłodniczej systemu adsorpcyjnego** (w odróżnieniu do odzysku ciepła, który prowadzi do **wzrostu efektywności chłodniczej systemu adsorpcyjnego**).
- Stary cykl przebiega pomiędzy punktami: **a_2 - g_1 - e - g_2 - a_1 - e' - a_2** , natomiast nowy: **a_2 - a_3 - g_1' - e - g_2 - g_3 - a_1 - e' - a_2** .

Rys. Schemat podstawowego systemu z odzyskiem masy (adsorpcja fizyczna).

Podstawowy układ z odzyskiem masy

- Zakładając adsorpcję fizyczną oraz ignorując wszelkie straty (złoża termicznie izolowane od otoczenia) proces odzysku masy zajdzie pomiędzy punktami **a₂-a₃** oraz **g₂-g₃**.
- Para czynnika przepłynie pomiędzy adsorberami wskutek różnicy ciśnień. Spadek ciśnienia w złożu 2 odpowiada wzrostowi ciśnienia w złożu 1. Jednocześnie przyrost zdolności adsorpcyjnej jest w obu przypadkach taki sam.

$$P_{g3} = P_{a3}$$

$$\delta x_{a2-a3} = \delta x_{g2-g3}$$

Podstawowy układ z odzyskiem masy

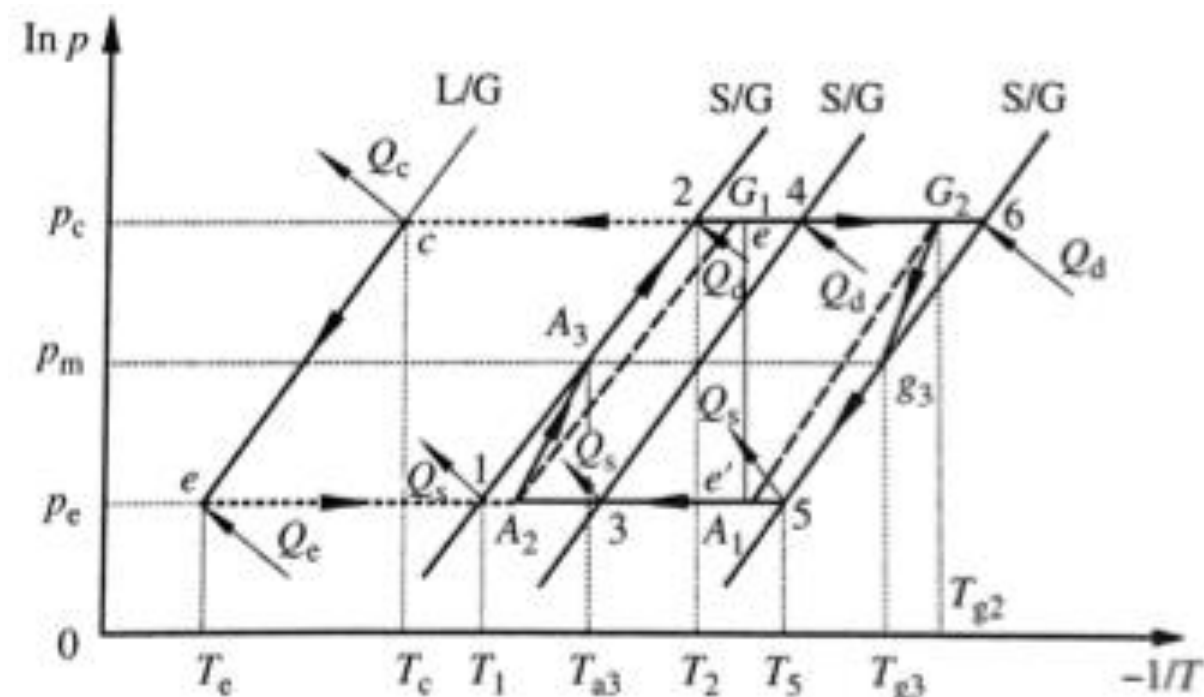
- Ze względu na zachodząca desorpcję temperatura w złożu niskociśnieniowym oraz niskotemperaturowym wzrośnie, natomiast temperatura w złożu wysokociśnieniowym oraz wysokotemperaturowym spadnie wskutek adsorpcji czynnika.

$$(c_a + xc_{pL})(T_{a3} - T_{a2}) = \Delta h \delta x_{a2-a3}$$

$$(c_a + xc_{pL})(T_{g3} - T_{g2}) = \Delta h \delta x_{g2-g3}$$

Gdzie:

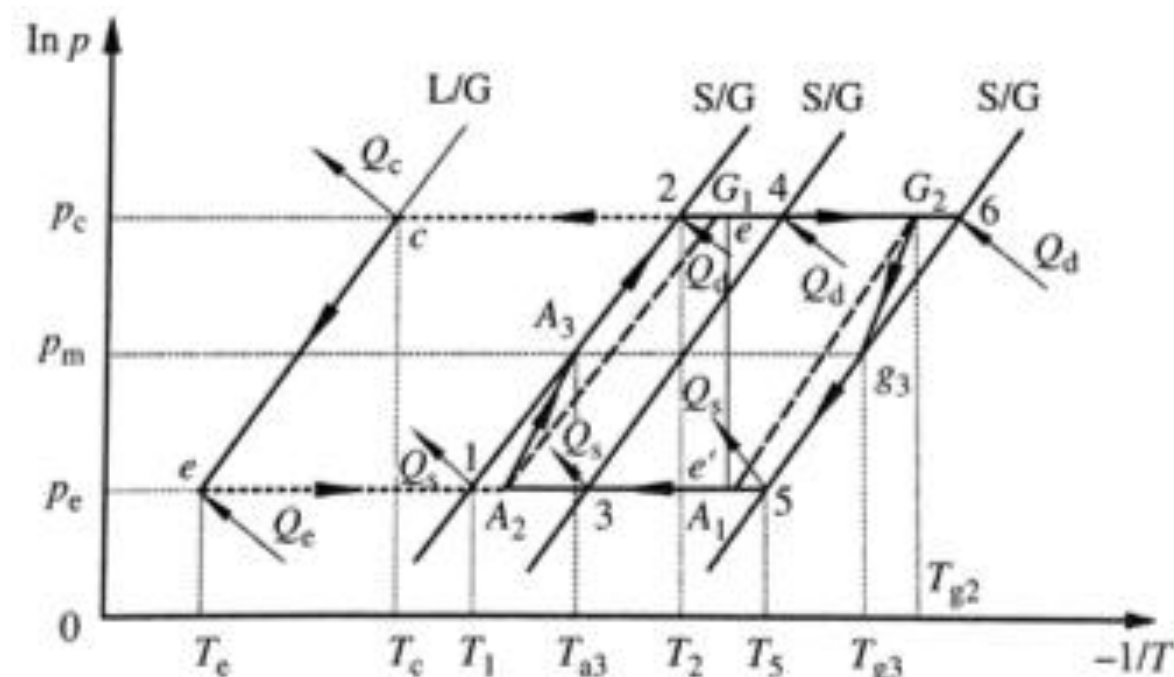
- h ciepło adsorpcji/desorpcji
- c_a ciepło właściwe adsorbentu
- c_{Lc} ciepło właściwe ciekłego czynnika

Podstawowy układ z odzyskiem masy

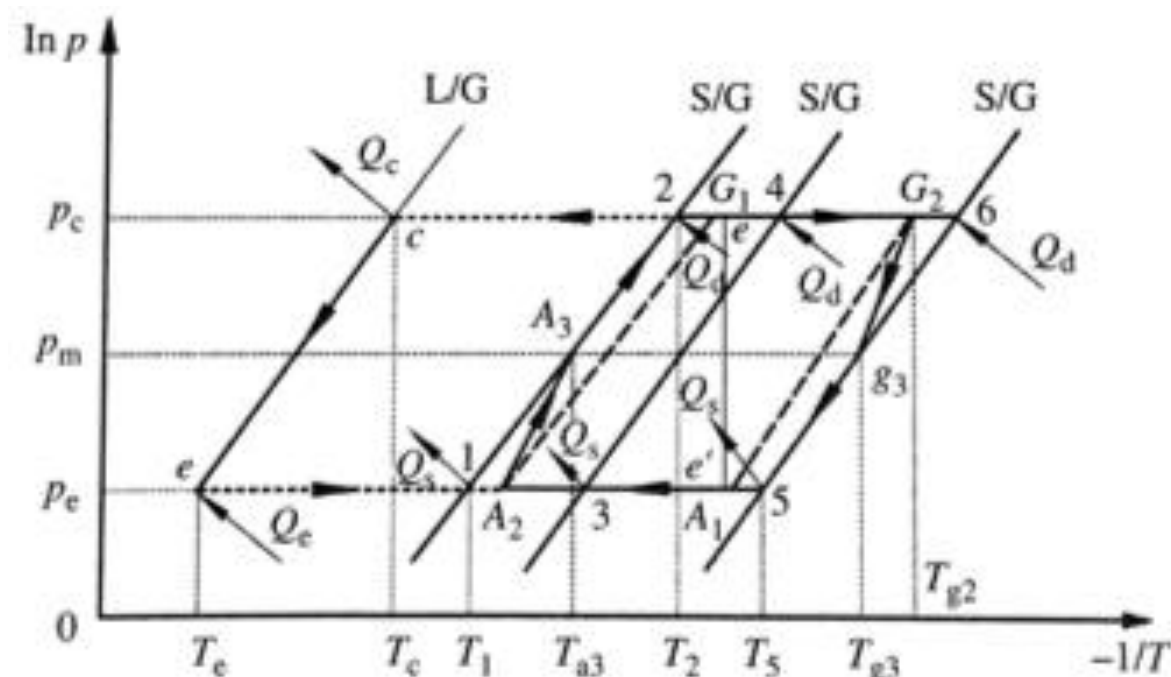
- W przypadku adsorpcji chemicznej problem jest bardziej skomplikowany. Odzysk masy może nastąpić tylko tam, gdzie mamy do czynienia z szeregiem konsekwentnych reakcji chemicznych, tak jak w przypadku chlorku wapnia.

Rys. Wykres p-T podstawowego systemu z odzyskiem masy (adsorpcja chemiczna).

Podstawowy układ z odzyskiem masy

- Skrajne izostery adsorpcji **1-2** oraz **5-6** znajdować się będą poza cyklem, który jest tu zdefiniowany przez punkty: **A₂-G₁-G₂-A₁-A₂**.
- W tym cyklu możliwa recyrkulacja masy to **2 mol amoniaku na mol chlorku wapnia**.

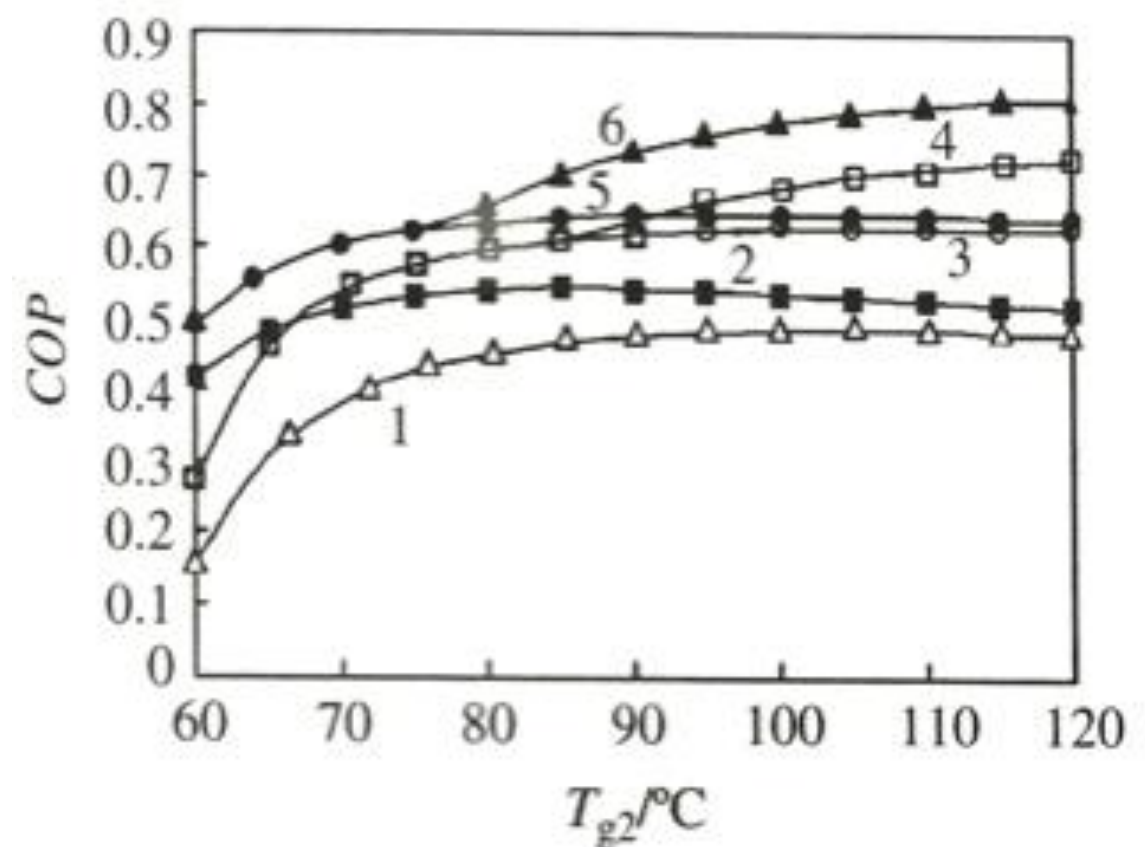
Rys. Wykres p-T podstawowego systemu z odzyskiem masy (adsorpcja chemiczna).

Podstawowy układ z odzyskami

Na rysunku przedstawiono wzrost COP dla różnych typów obiegów adsorpcyjnych w funkcji temperatury desorpcji.

1. Układ podstawowy
2. Odzysk masy
3. Odzysk ciepła zakumulowanego w złożu
4. Odzysk ciepła zakumulowanego w złożu oraz ciepła adsorpcji
5. Odzysk masy oraz ciepła zakumulowanego w złożu.
6. Odzysk masy, ciepła zakumulowanego w złożu oraz ciepła adsorpcji

Rys. Wartość COP dla różnych typów obiegów adsorpcyjnych
 $T_0=5^{\circ}\text{C}$, $T_k=T_a=25^{\circ}\text{C}$.

Politechnika Wroclawska

Rekuperacja masy

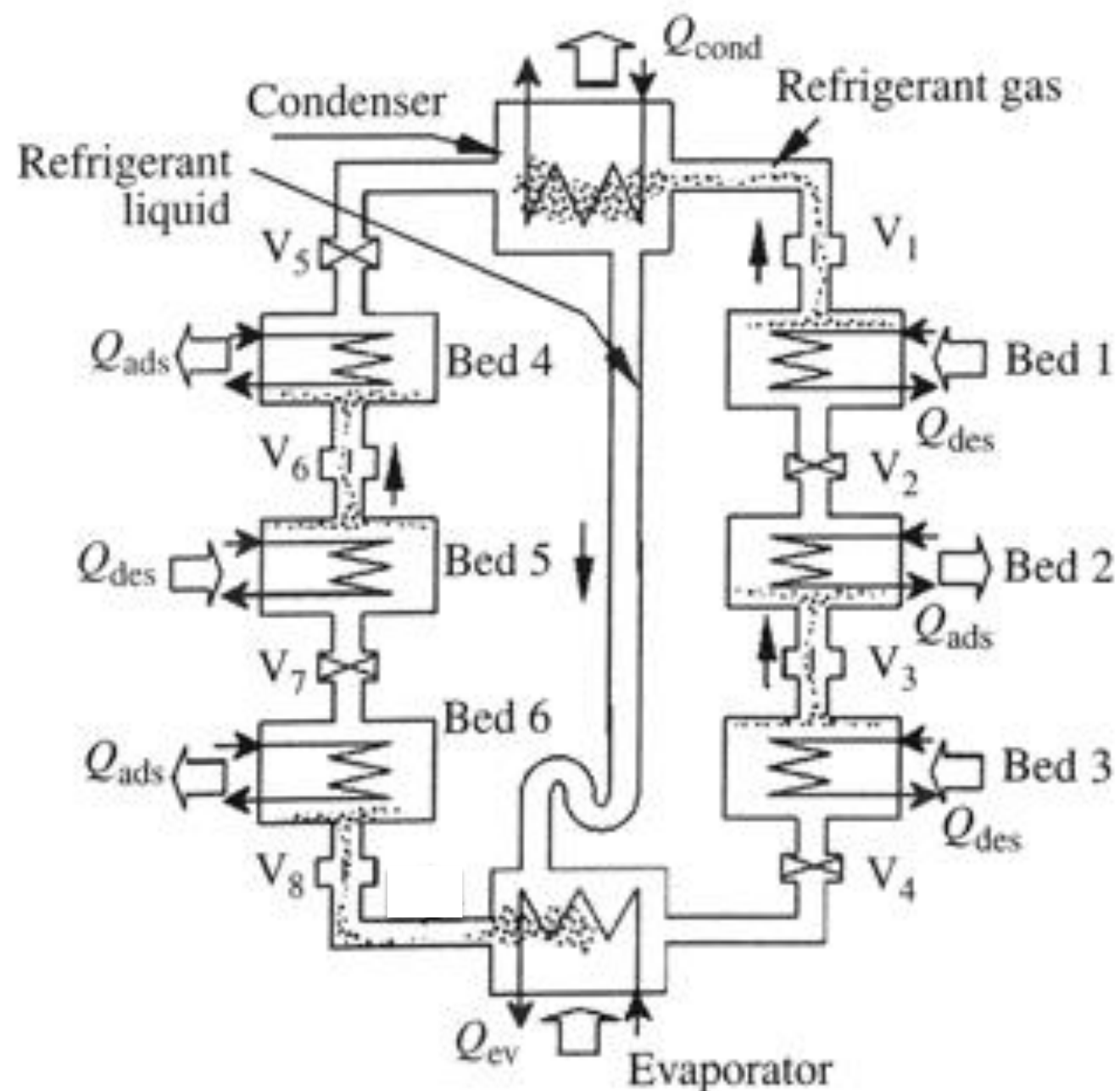
Wielostopniowy system adsorpcyjny

Układ wielostopniowy

- Wielostopniowy system adsorpcyjny wymaga dwóch lub więcej adsorberów i działa łącząc ze sobą procesy desorpcji w jednym złożu, z adsorpcją w drugim.
- Wielostopniowy system adsorpcyjny umożliwia dzięki takiemu działaniu wykorzystanie źródła ciepła o jeszcze niższej temperaturze rzędu 50°C i mniej.

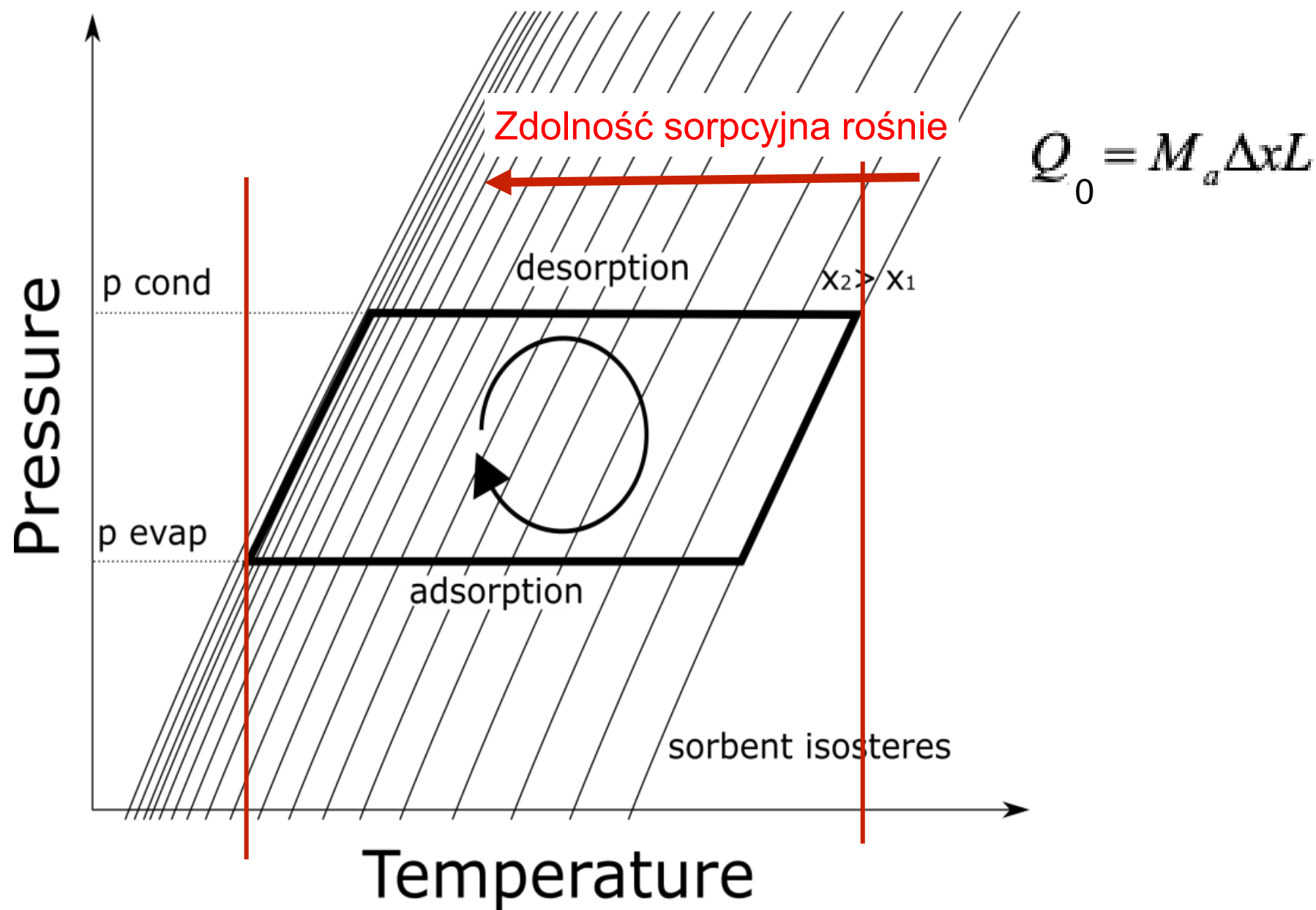
Schemat systemu wielostopniowego

Rys. Schemat wielostopniowego systemu adsorpcyjnego.

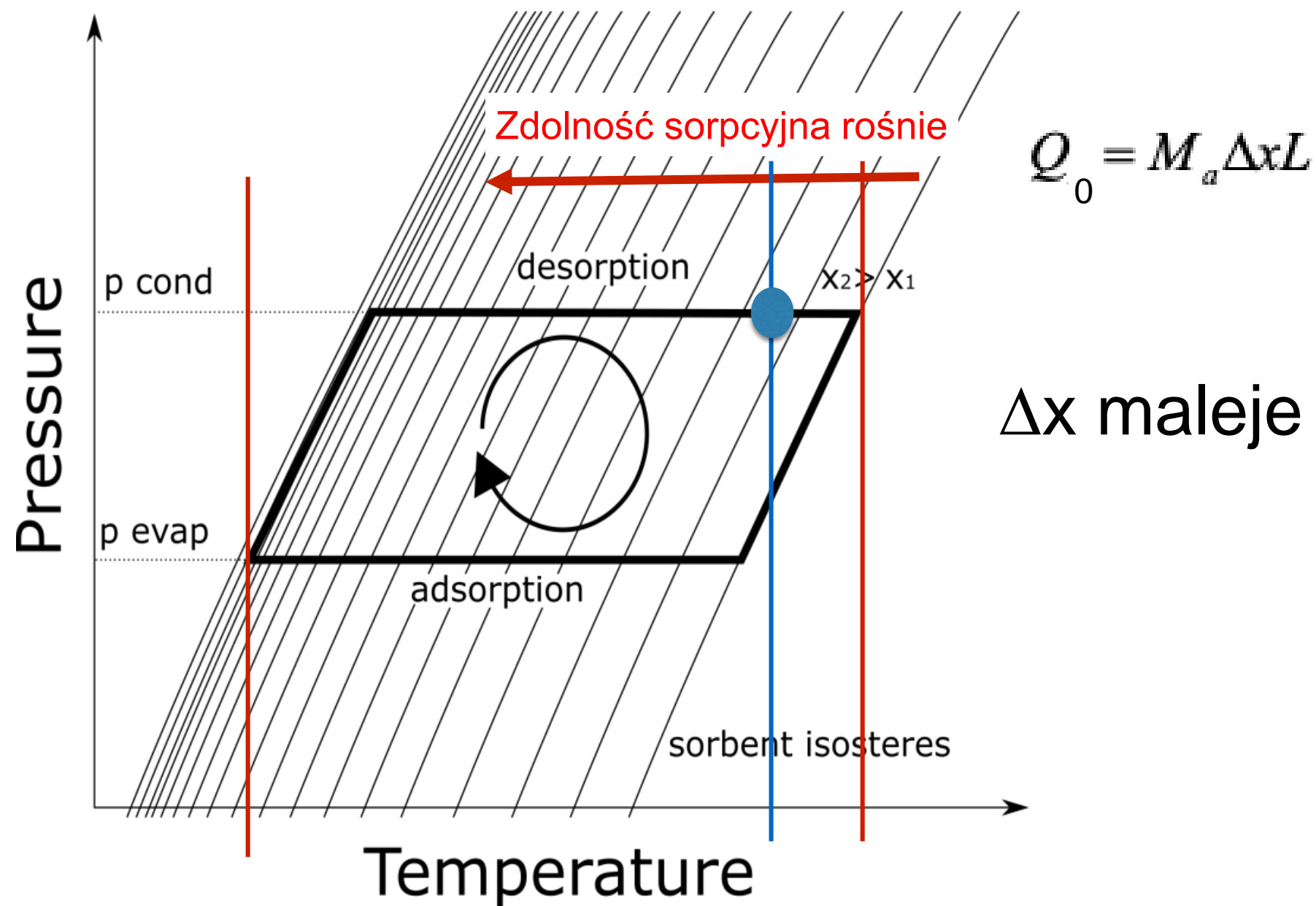

Zasada działania

Rys. Wykres $p(T)$.

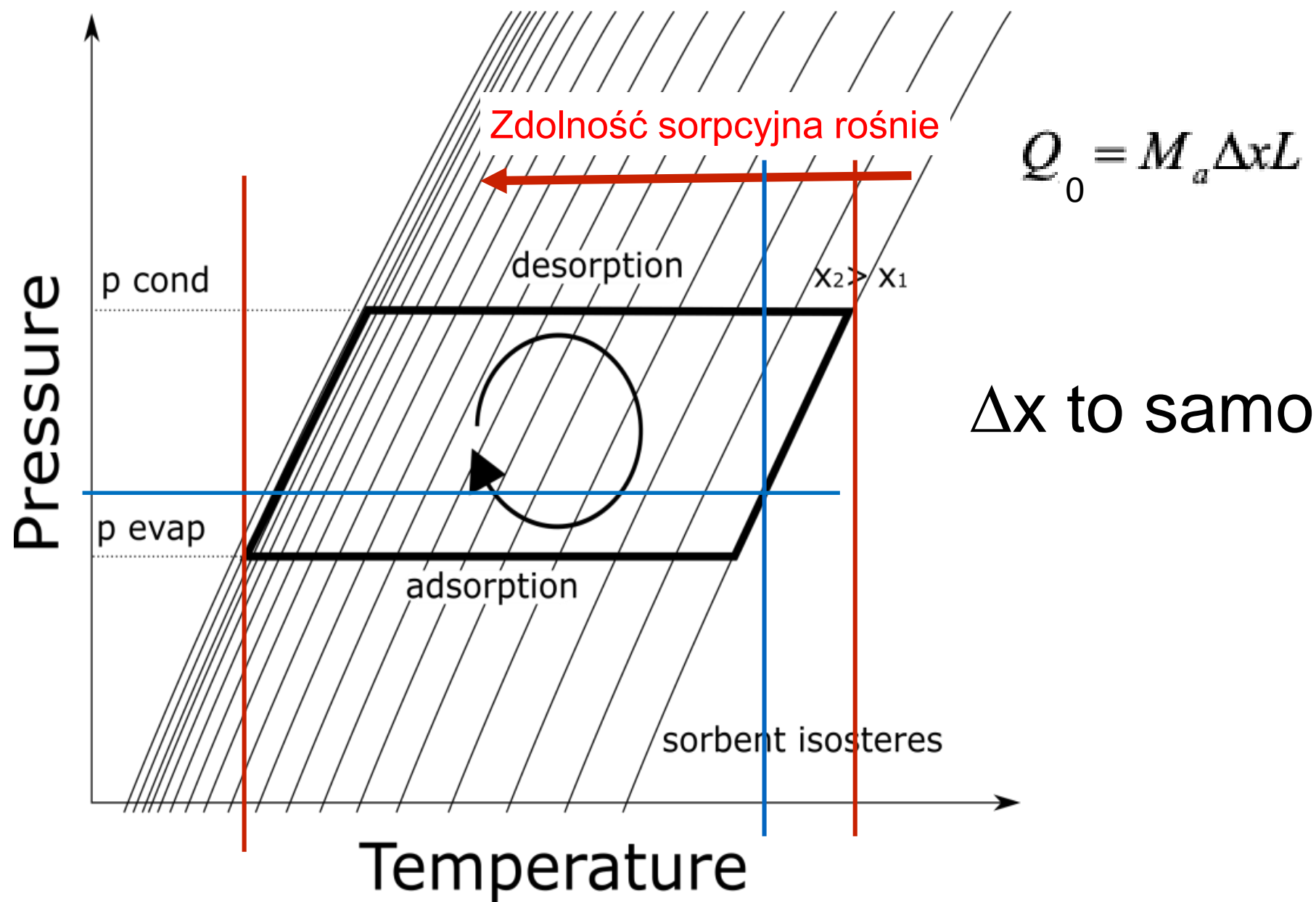
Zasada działania

Rys. Wykres $p(T)$.

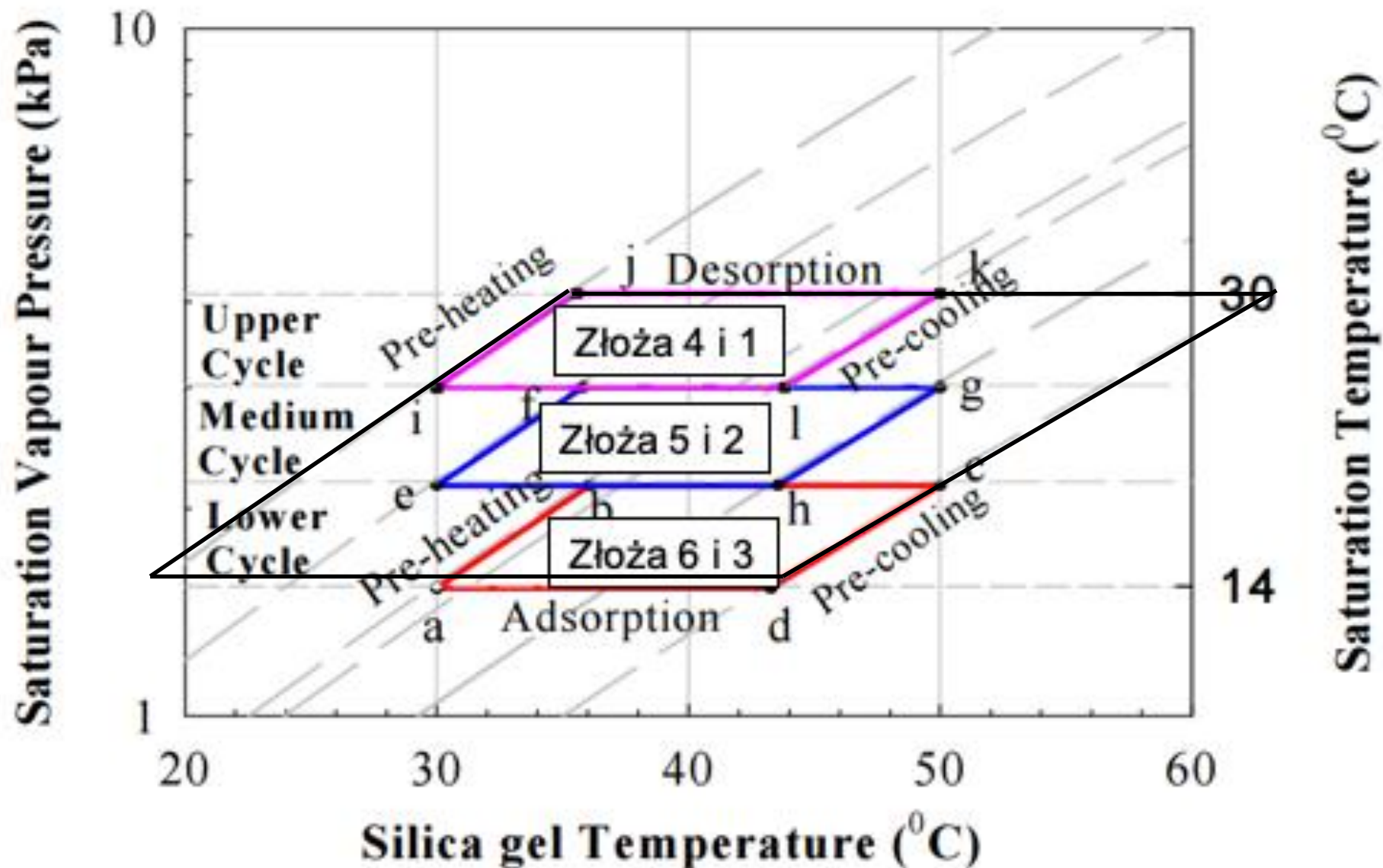
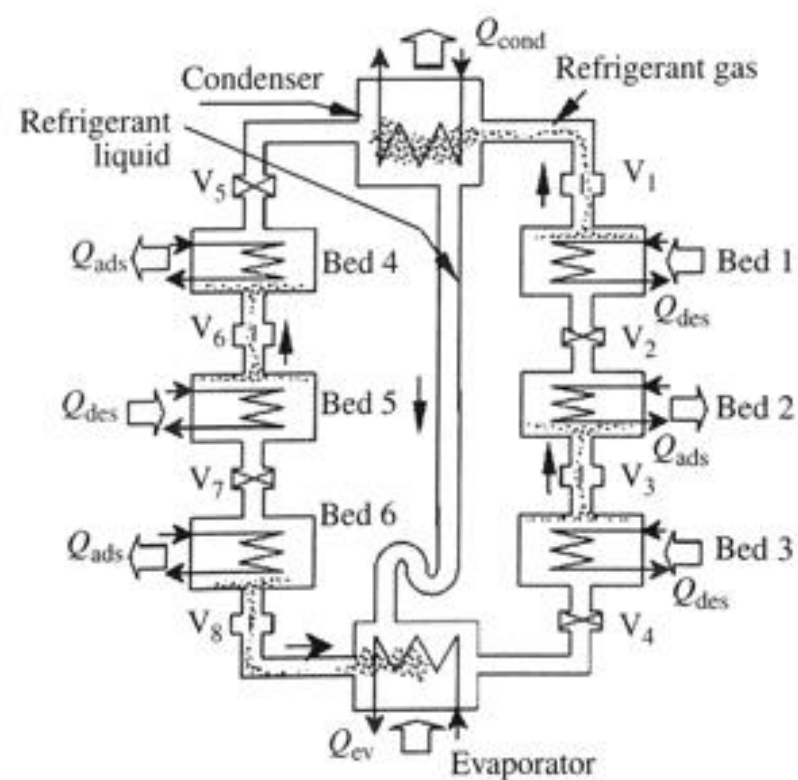
Zasada działania

Rys. Wykres p(T).

Wykres p-T dla układu wielostopniowego

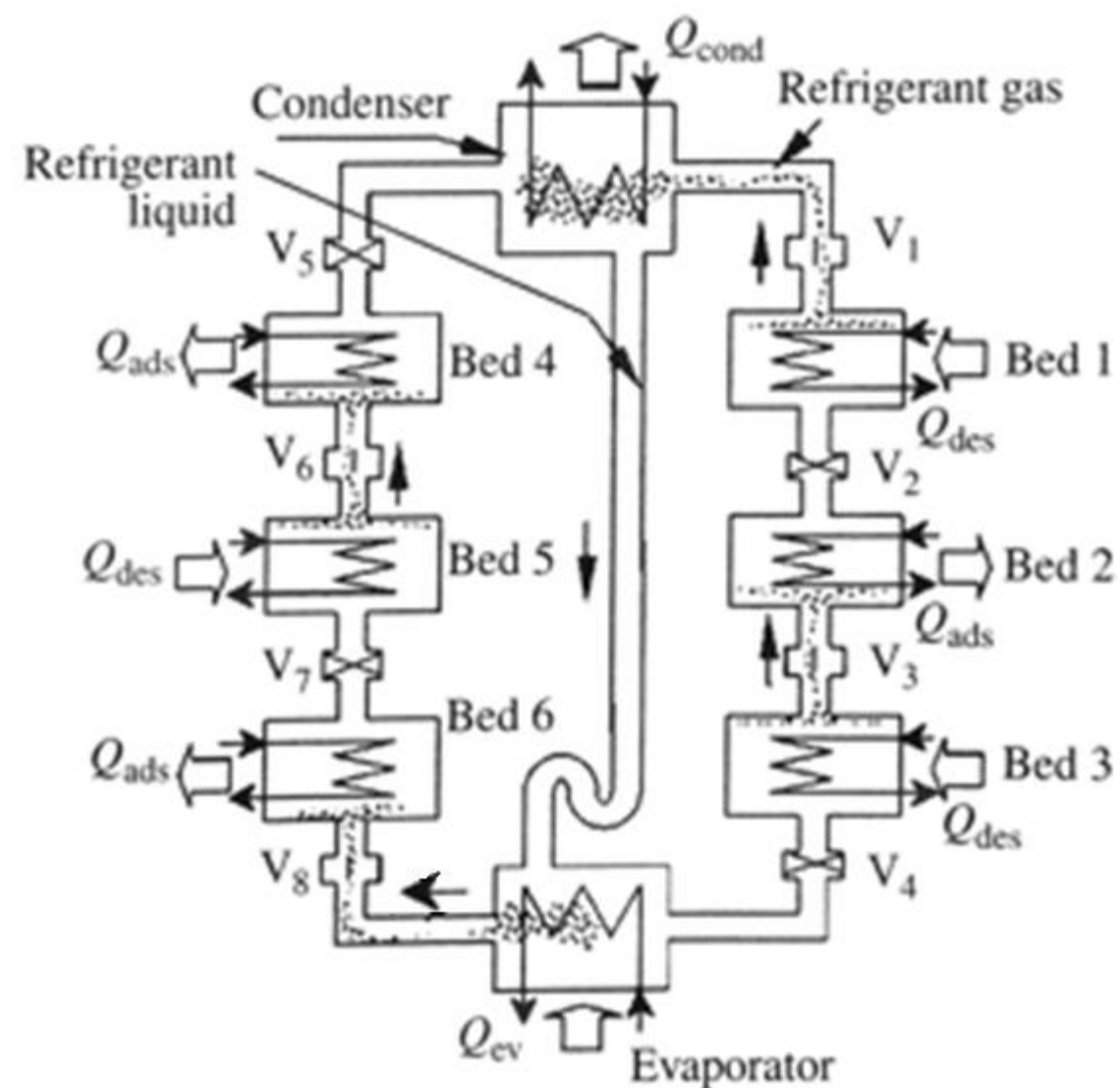

Rys. Układ wielostopniowy na wykresie p-T.

Zasada działania

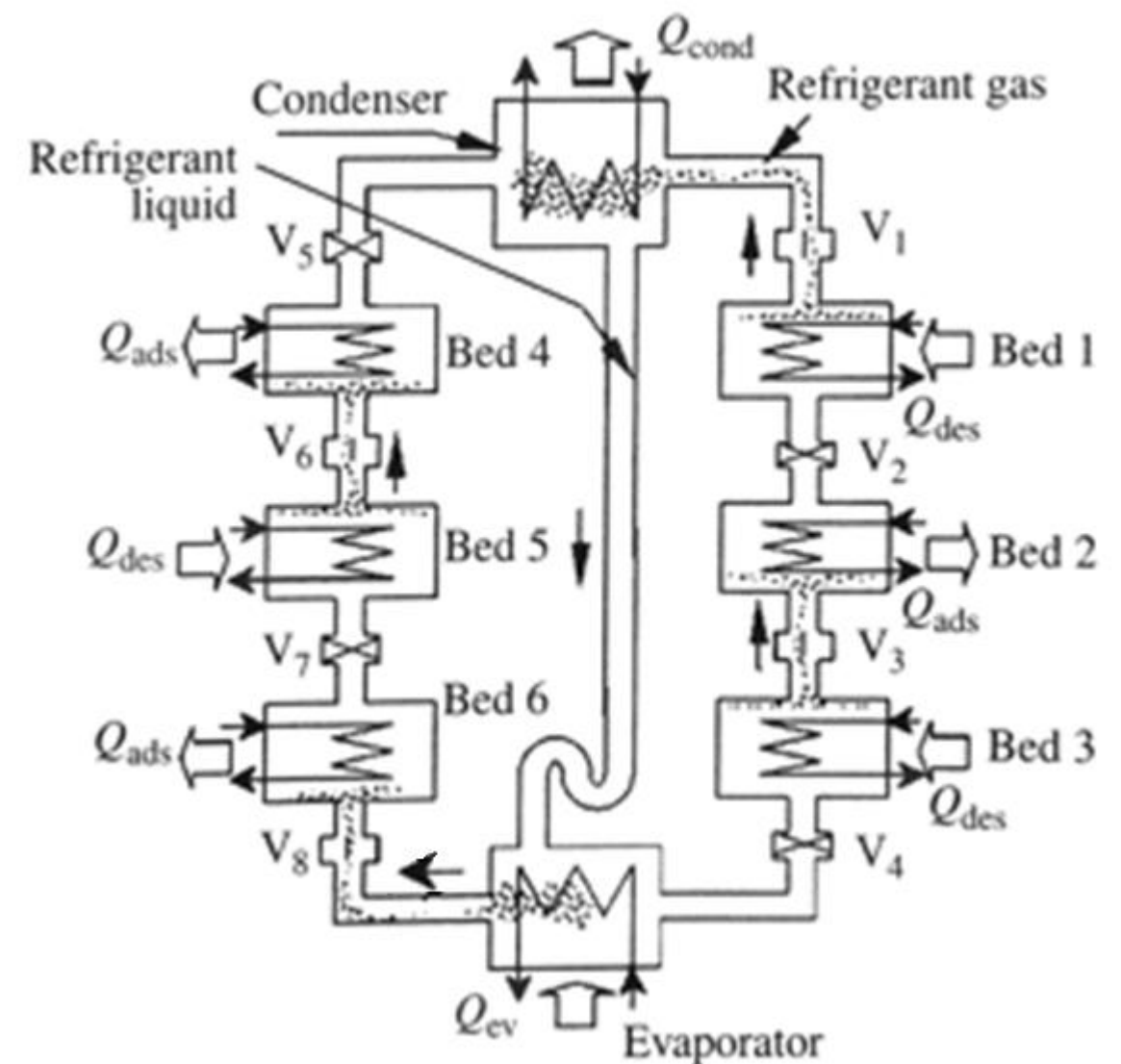
- W przykładowym układzie zbudowanym z sześciu złożeń można zrealizować **trójstopniowy** system adsorpcyjny.
- Efekt chłodniczy jest produkowany jedynie podczas pracy adsorberów 3 oraz 6 (na rysunku).
- Adsorbery 1, 2, 4 oraz 5 pełnią funkcję swego rodzaju skraplaczy – złożenie 2 jest skraplaczem dla złoża 3, złożenie 1 dla złoża 2, itd.

Rys. Schemat wielostopniowego systemu adsorpcyjnego.

Zasada działania

- Złoże 6 w przedstawionym przykładzie połączone jest z parowaczem, chłodzone za pomocą zewnętrznego źródła (np. wieży chłodniczej) i adsorbuje pary czynnika z parowacza – zawór V_8 jest otwarty. Parujący czynnik generuje efekt chłodniczy.
- Złoże 4 (ochładzane) połączone jest ze złożem 5 (ogrzewanym) i pracuje jako “skraplacz/adsorber”.

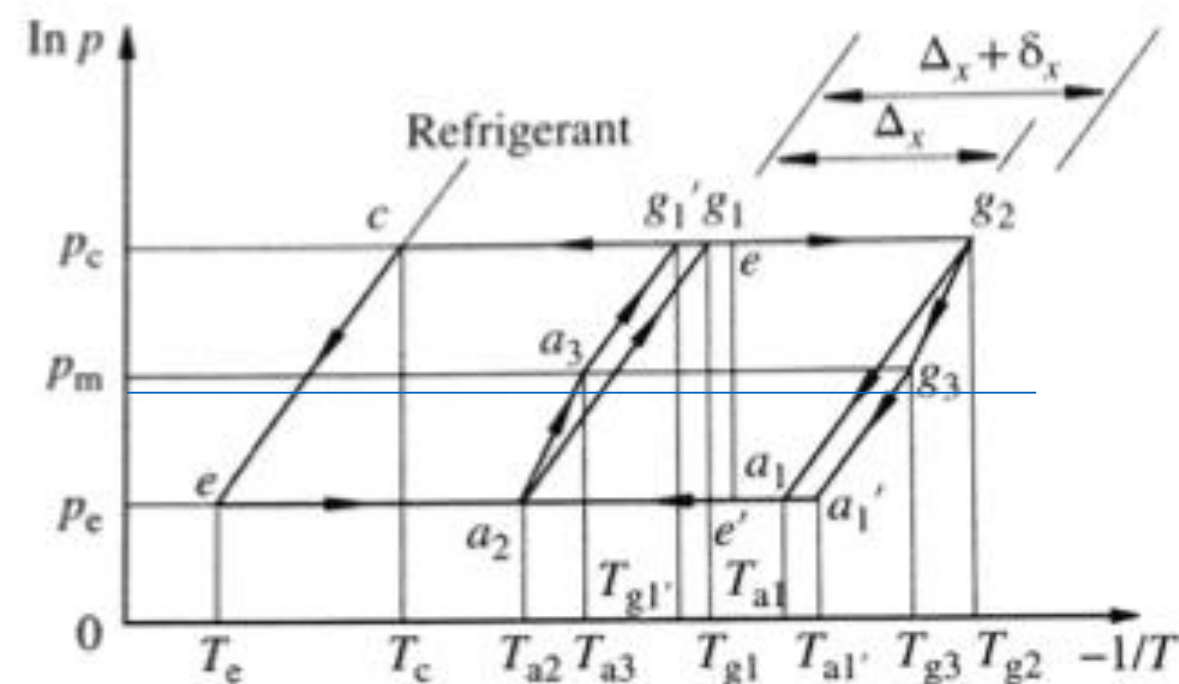
Rys. Schemat wielostopniowego systemu adsorpcyjnego.

Zasada działania

- Użycie złoża 2 jako “skraplacza” dla złoża 3 oznacza niższe ciśnienie pośrednie p_m dla złoża 3 ponieważ ciśnienie w złożu 2 jest dużo niższe niż ciśnienie w skraplaczu.
- Ze względu na zasadę równości zmiany zdolności adsorpcyjnej...

$$\delta x_{a2-a3} = \delta x_{g2-g3}$$

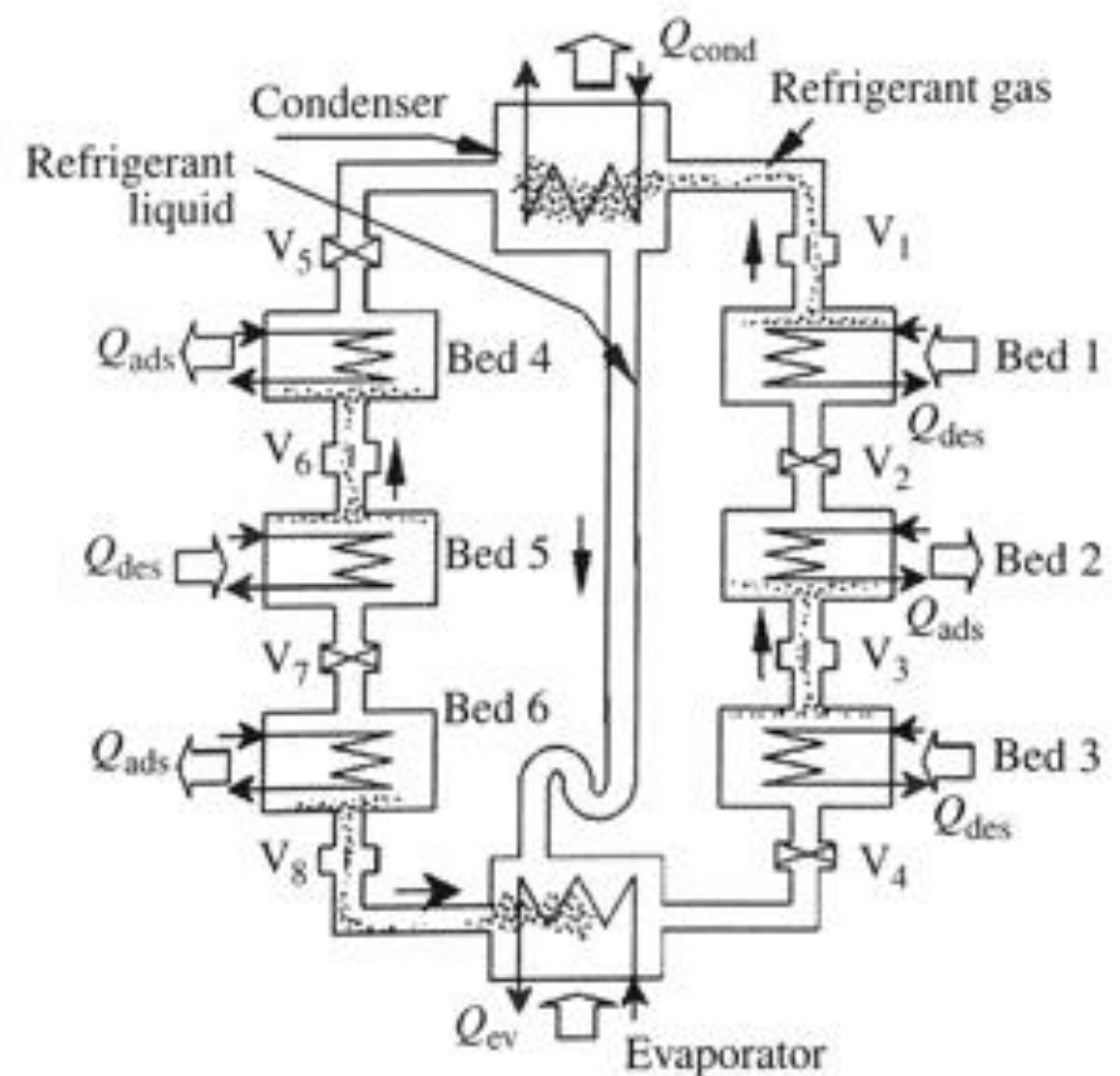
temperatura źródła używanego do regeneracji złoża 3 również będzie niższa.

Rys. wykres systemu adsorpcyjnego.

Zasada działania

- Sytuacja wyglądałaby identycznie w przypadku złoża 1 oraz złoża 2. Temperatura źródła ciepła, przy desorpcji złoża 2 również będzie niższa niż byłoby to wymagane w układzie jednostopniowym.
- Złoże 1 adsorbuje pary czynnika ze złoża 2, w którym panuje większe ciśnienie niż w parowniku. Dlatego efektywna zdolność adsorpcyjna złoża 1 będzie większa.

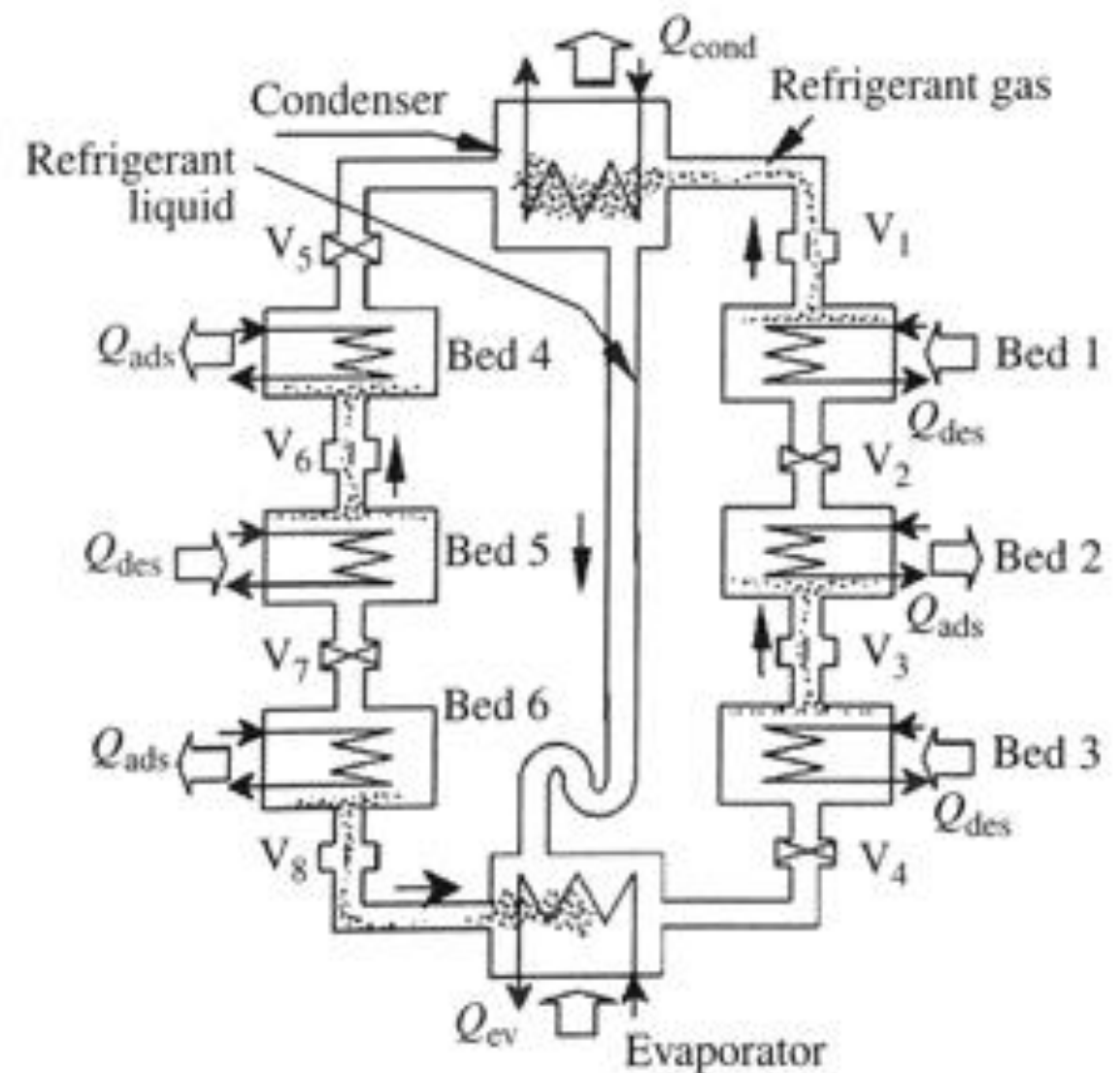

Rys. Schemat wielostopniowego systemu adsorpcyjnego.

Zasada działania

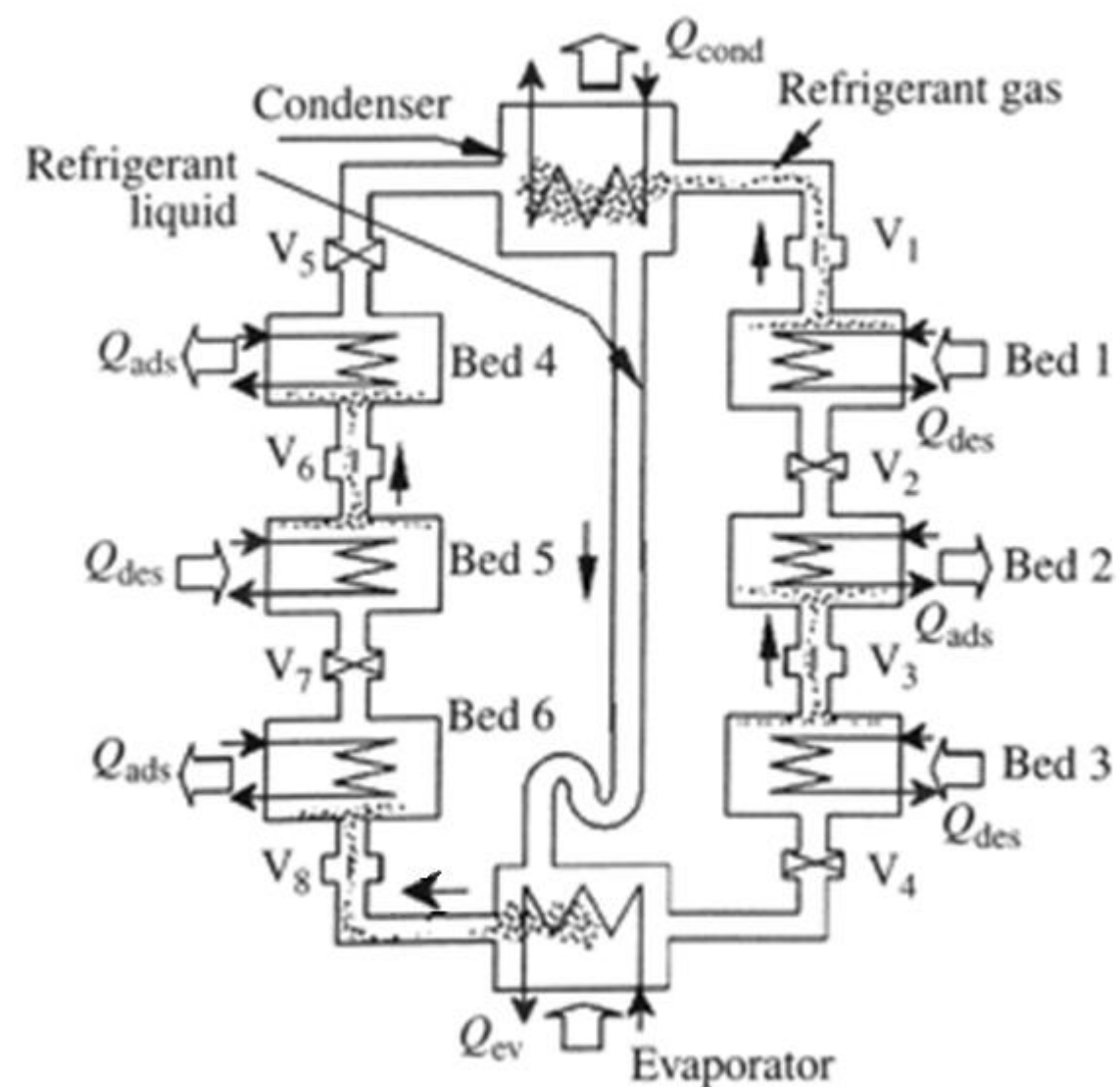
- Z tego samego powodu, tj. równości zdolności adsorpcyjnej, temperatura regeneracji złoża 1 również będzie zmniejszona.

Rys. Schemat wielostopniowego systemu adsorpcyjnego.

Zasada działania

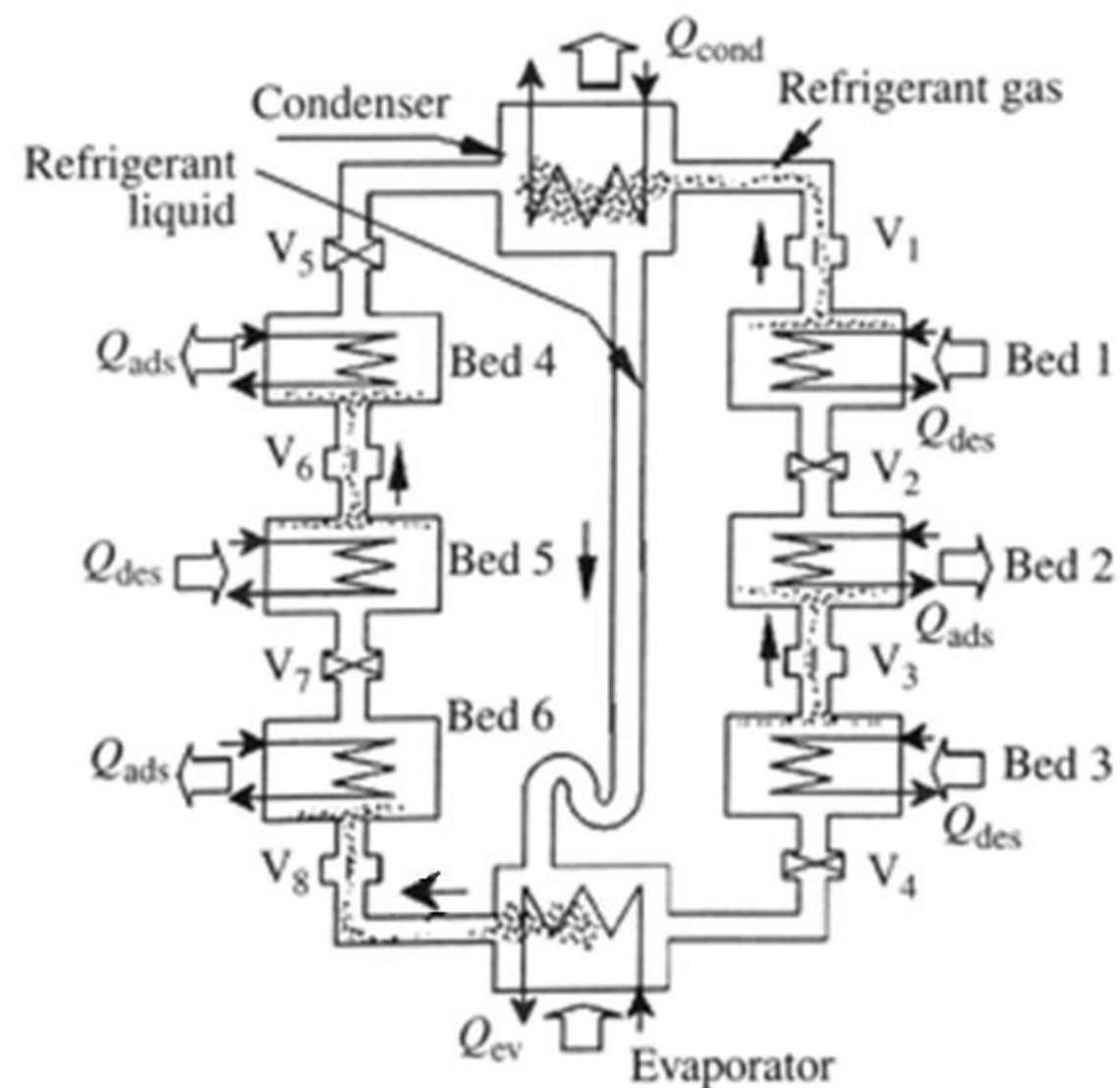
- Kiedy proces pokazany na rysunku się zakończy, złożo 3 zostanie poddane chłodzeniu i podłączone do parownika (zawór V_4), a złożo 4 zostanie poddane ogrzewaniu przez górne źródło oraz podłączone do skraplacza (zawór V_5).

Rys. Schemat wielostopniowego systemu adsorpcyjnego.

Zasada działania

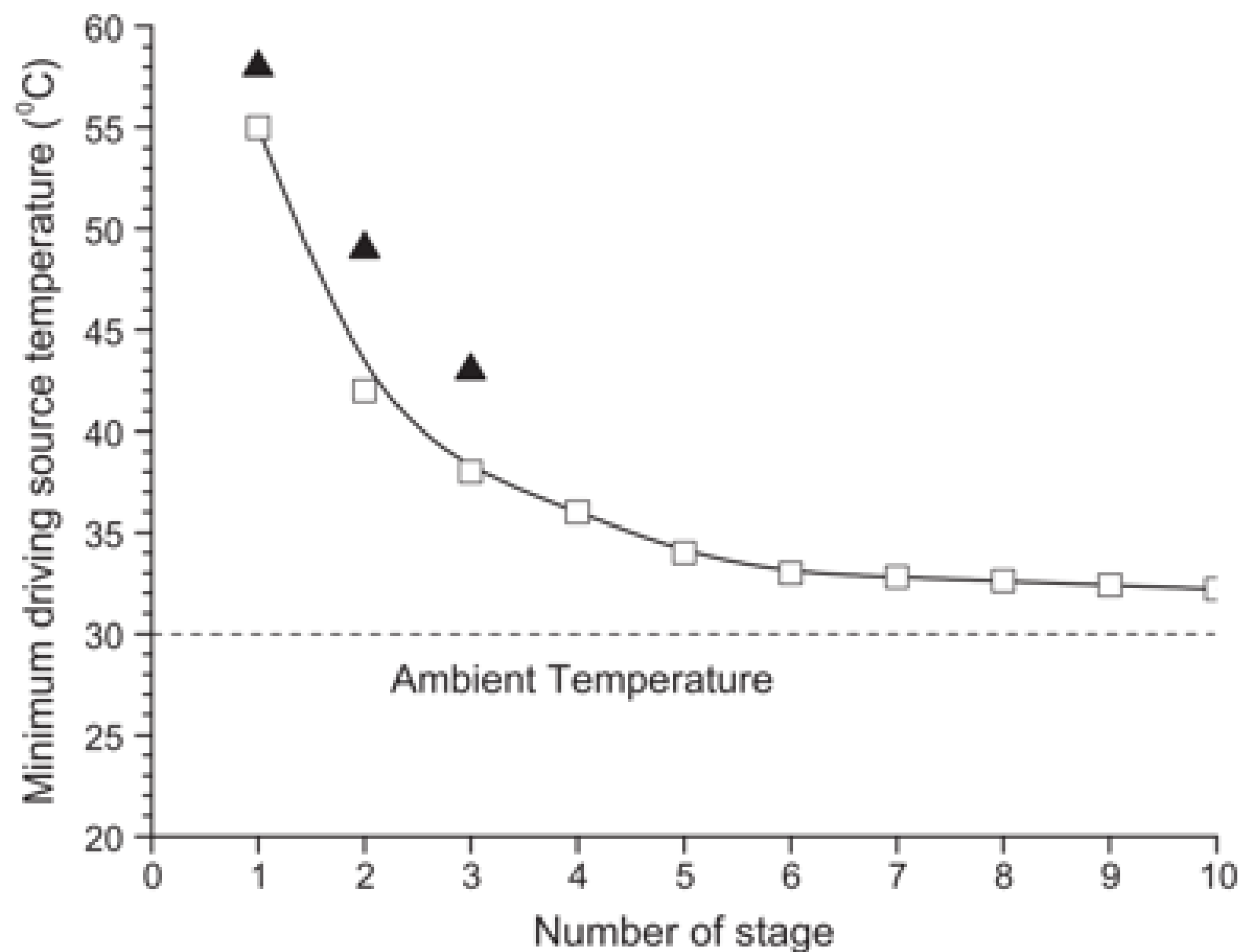
- Podsumowując – praktycznie wszystkie obiegi adsorpcyjne wymagają temperatury nie mniejszej niż 60°C . Systemy wielostopniowe umożliwiają wykorzystanie temperatury rzędu 50°C .
- Termodynamicznie i ekonomicznie nie jest uzasadnione stosowanie więcej niż trzech stopni.

Rys. Schemat wielostopniowego systemu adsorpcyjnego.

Temperatury w systemie wielostopniowym

Rys. Minimalna temperatura zasilania systemu sorpcyjnego w układzie kaskadowym w funkcji ilości stopni.

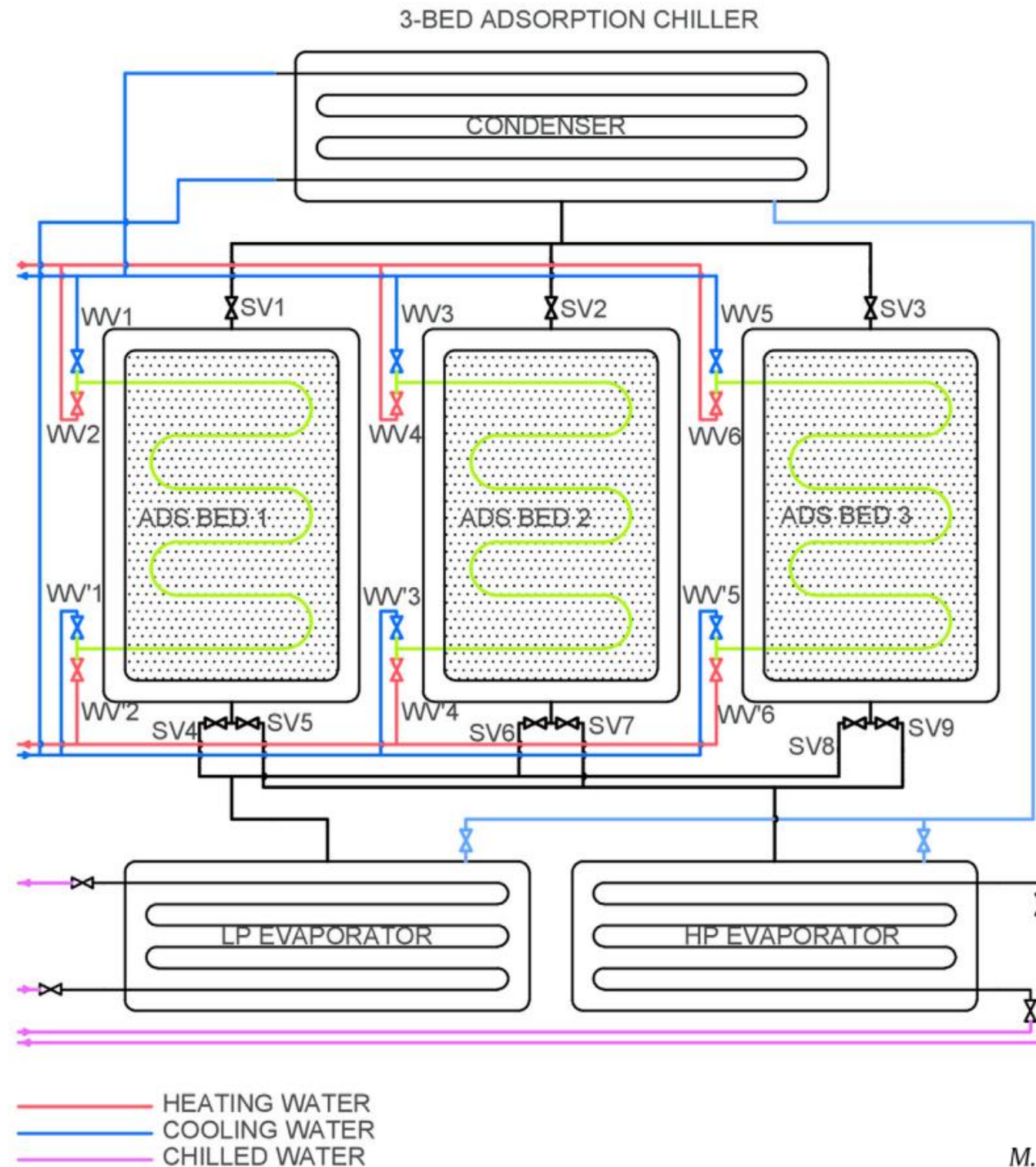
Politechnika Wroclawska

Inne konstrukcje chłodziarek

Układ z 2 parowaczami: Chłodziarka 3 złożowa
Odparowanie w różnych ciśnieniach

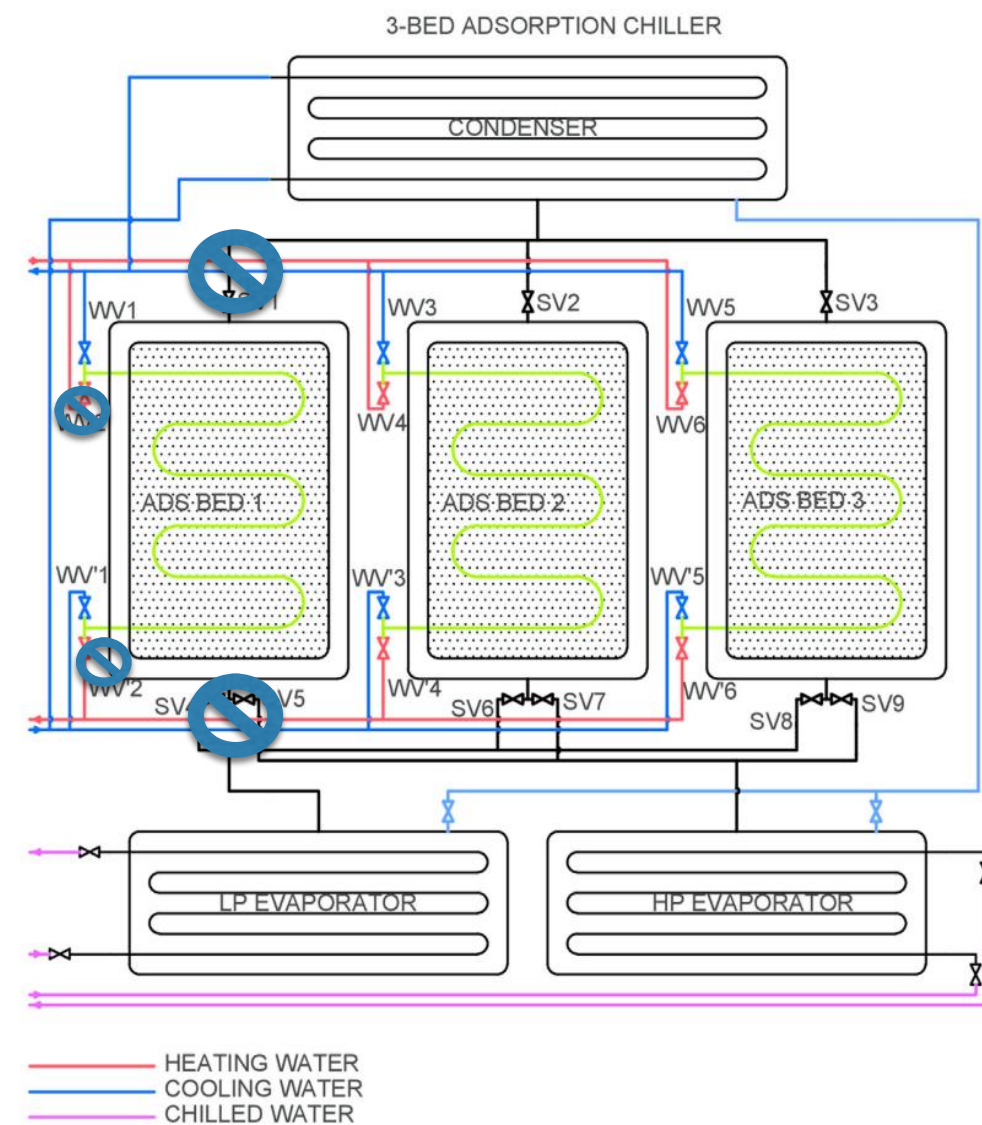
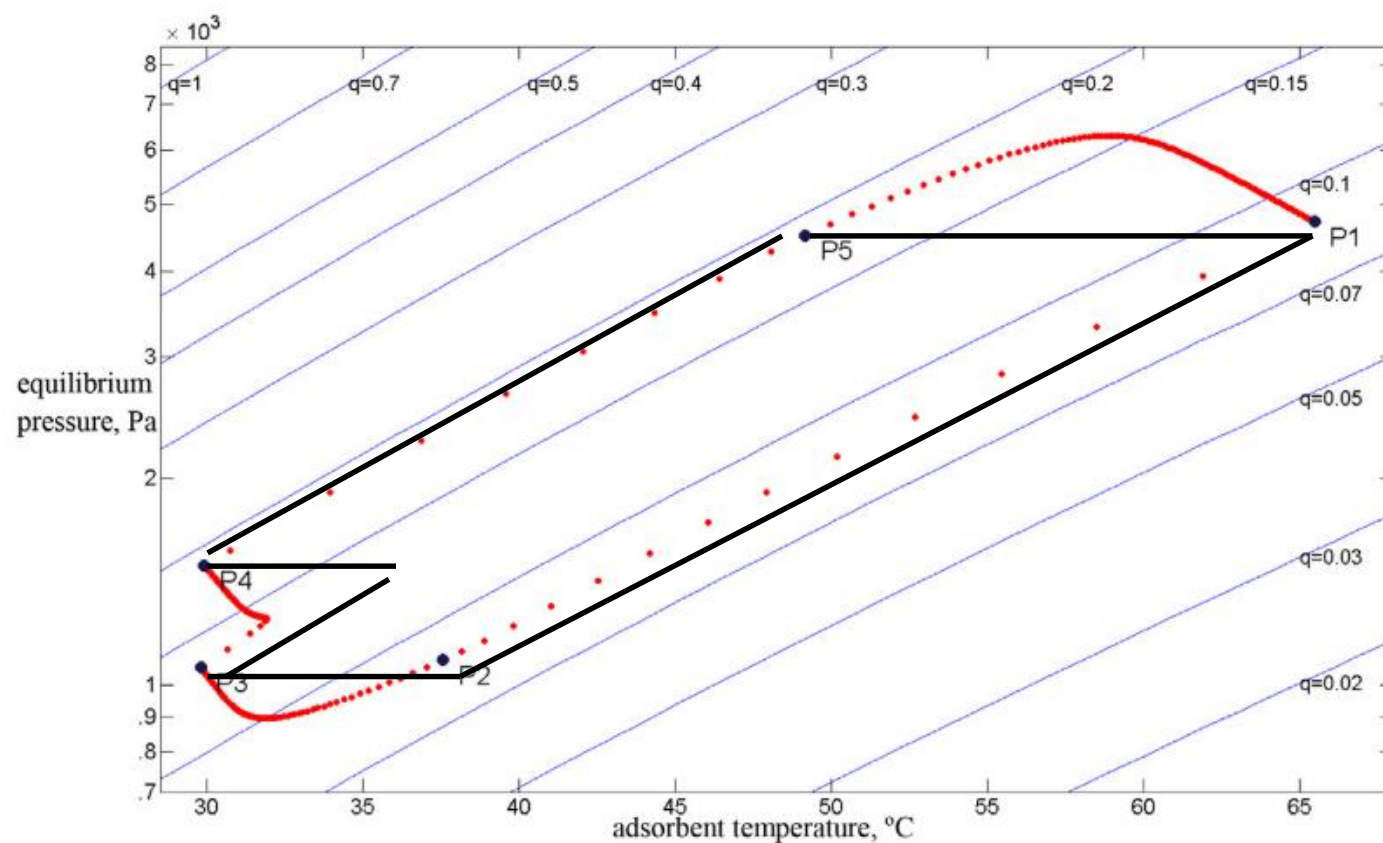

Schemat układu z 2 parowaczkami

Zasada działania

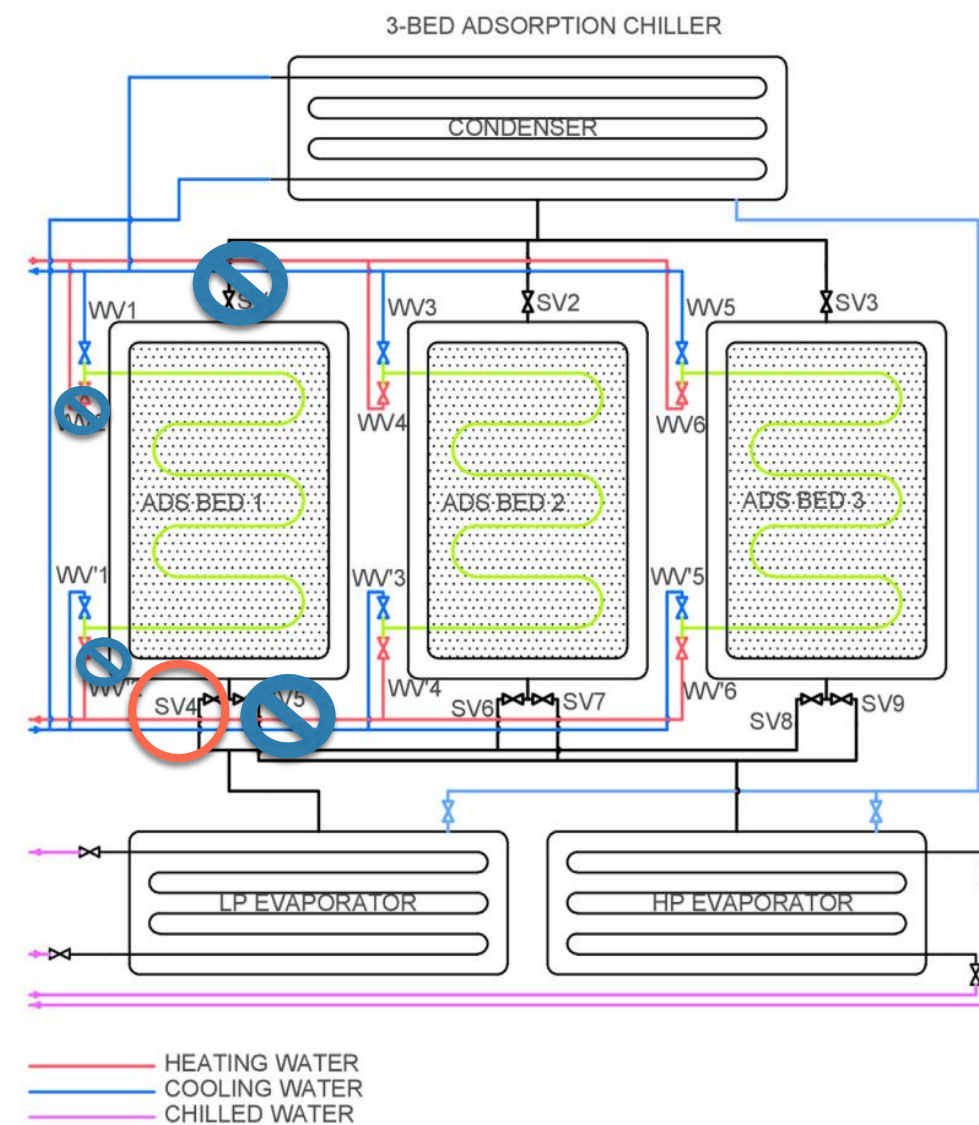
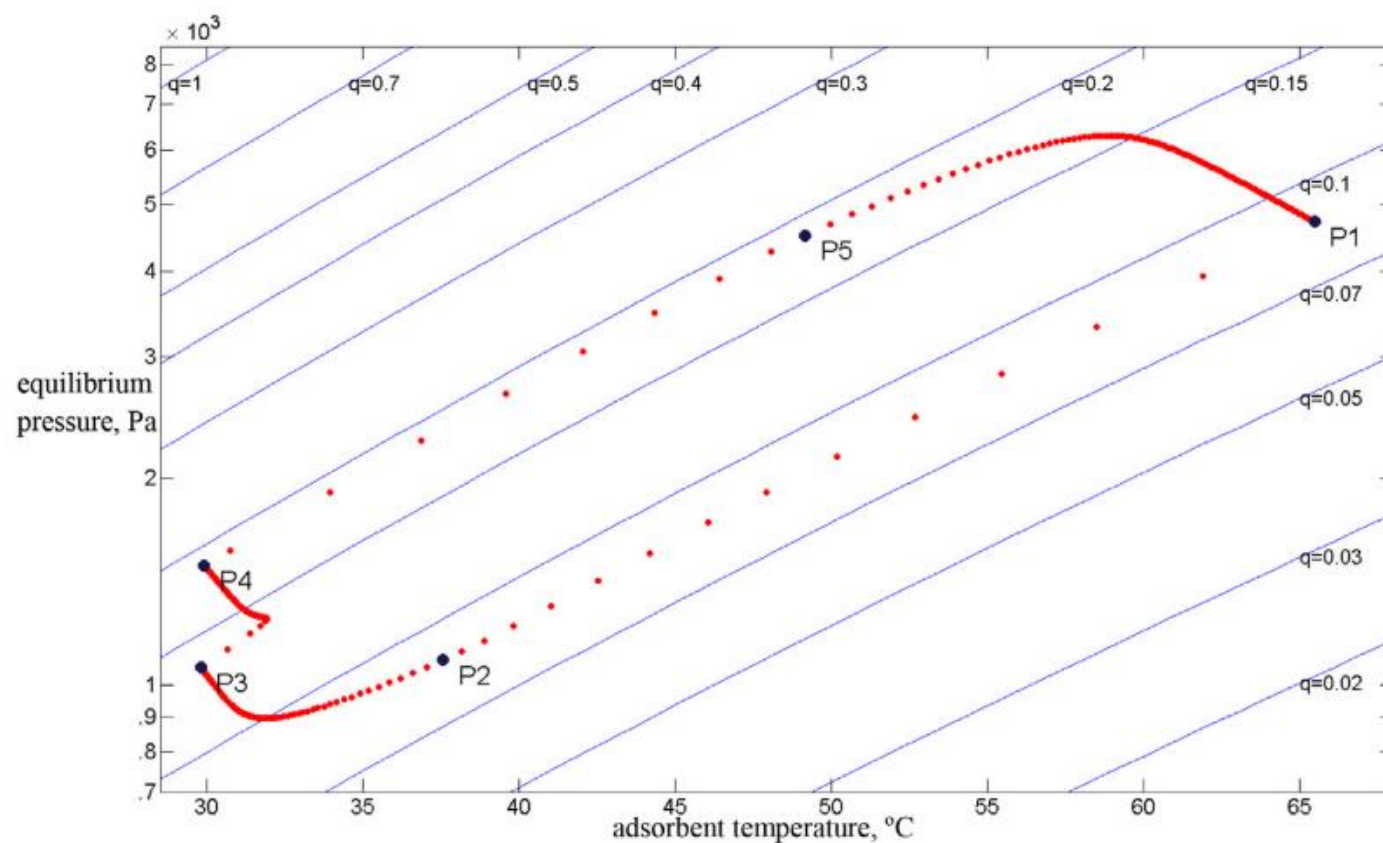
- Pełny cykl składa się z 3 faz.
- 1 faza to chłodzenie izosteryczne jednego ze złożeń (P1 -> P2). Np. złoża 1.

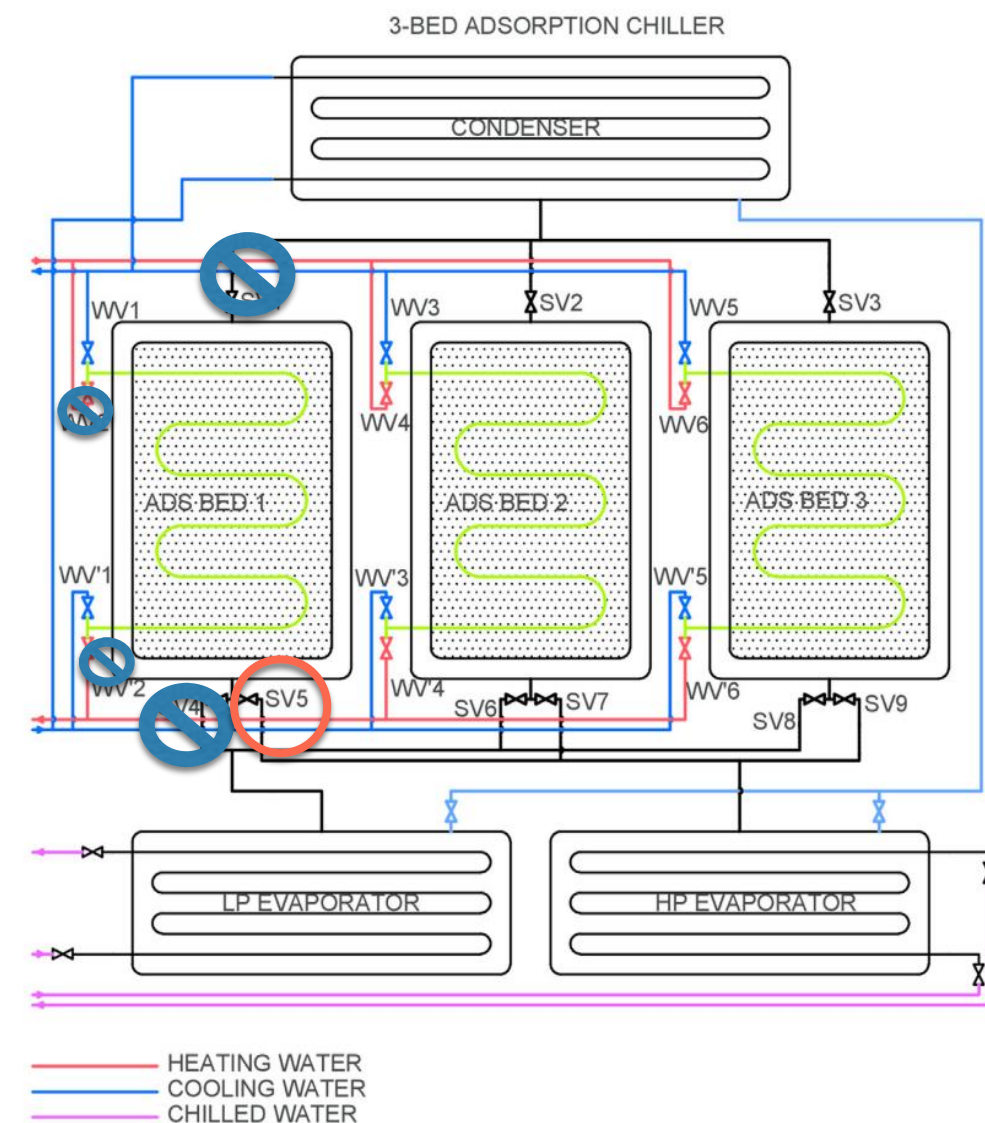
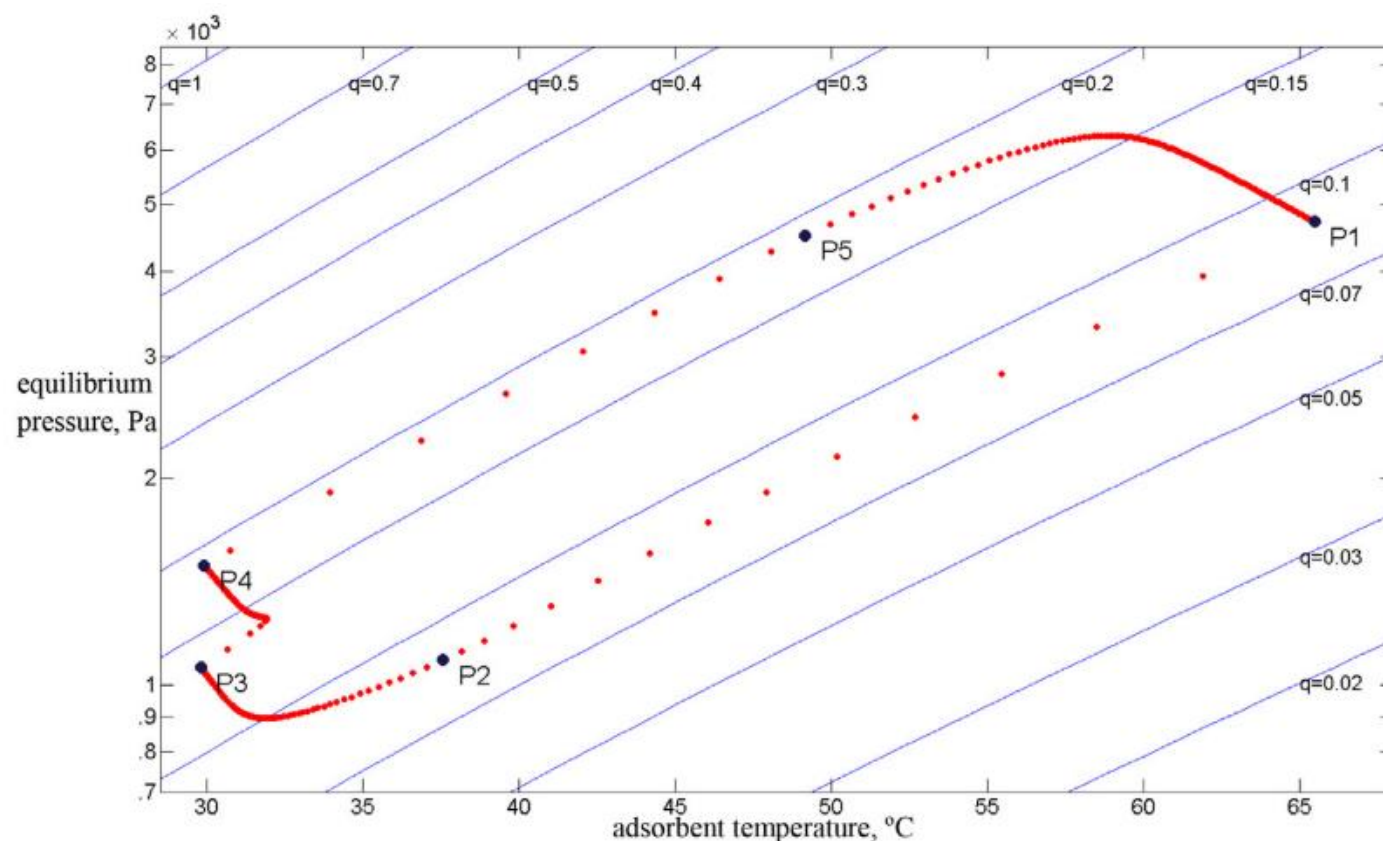
Zasada działania

- Gdy zostanie osiągnięte ciśnienie niższe niż w parowaczu niskociśnieniowym (LP) otwiera się zawór SV4 (P2 -> P3).

Zasada działania

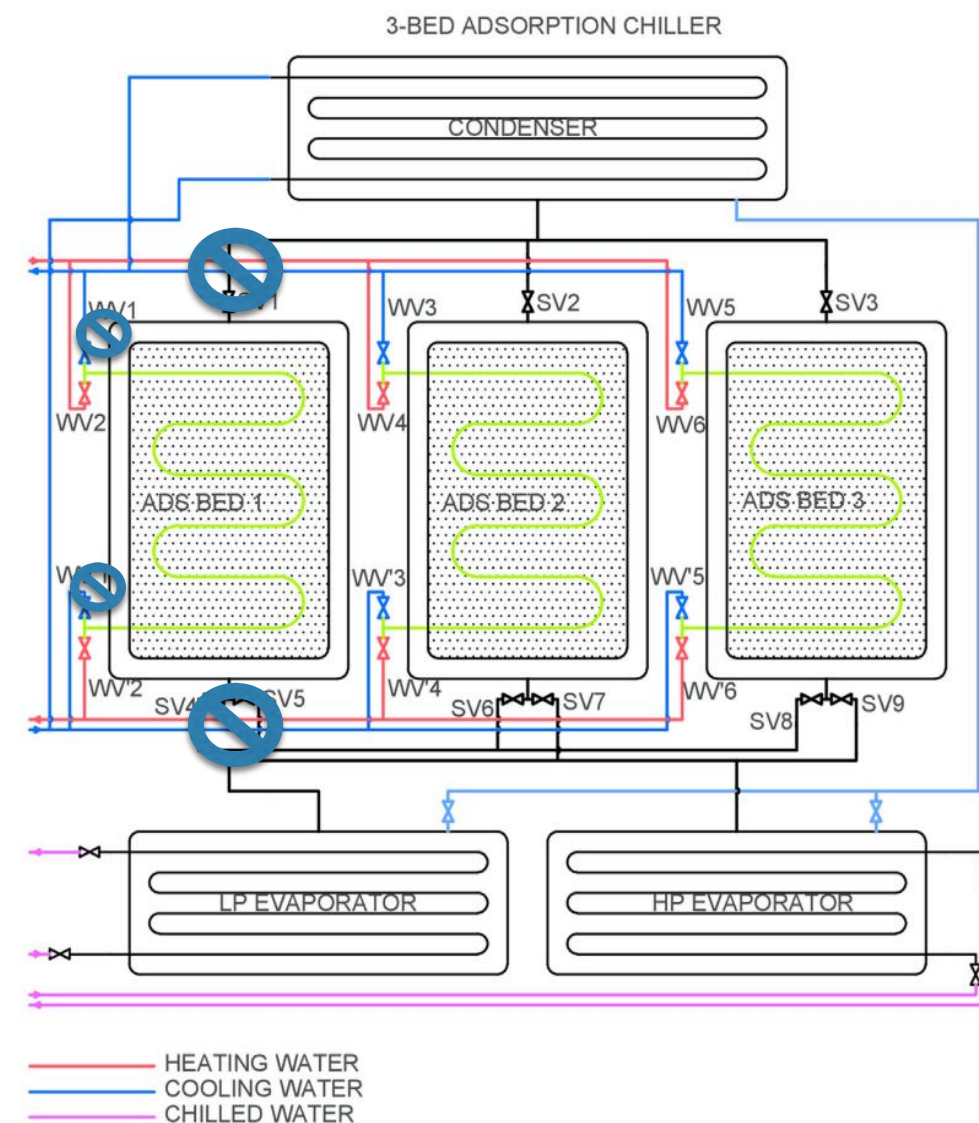
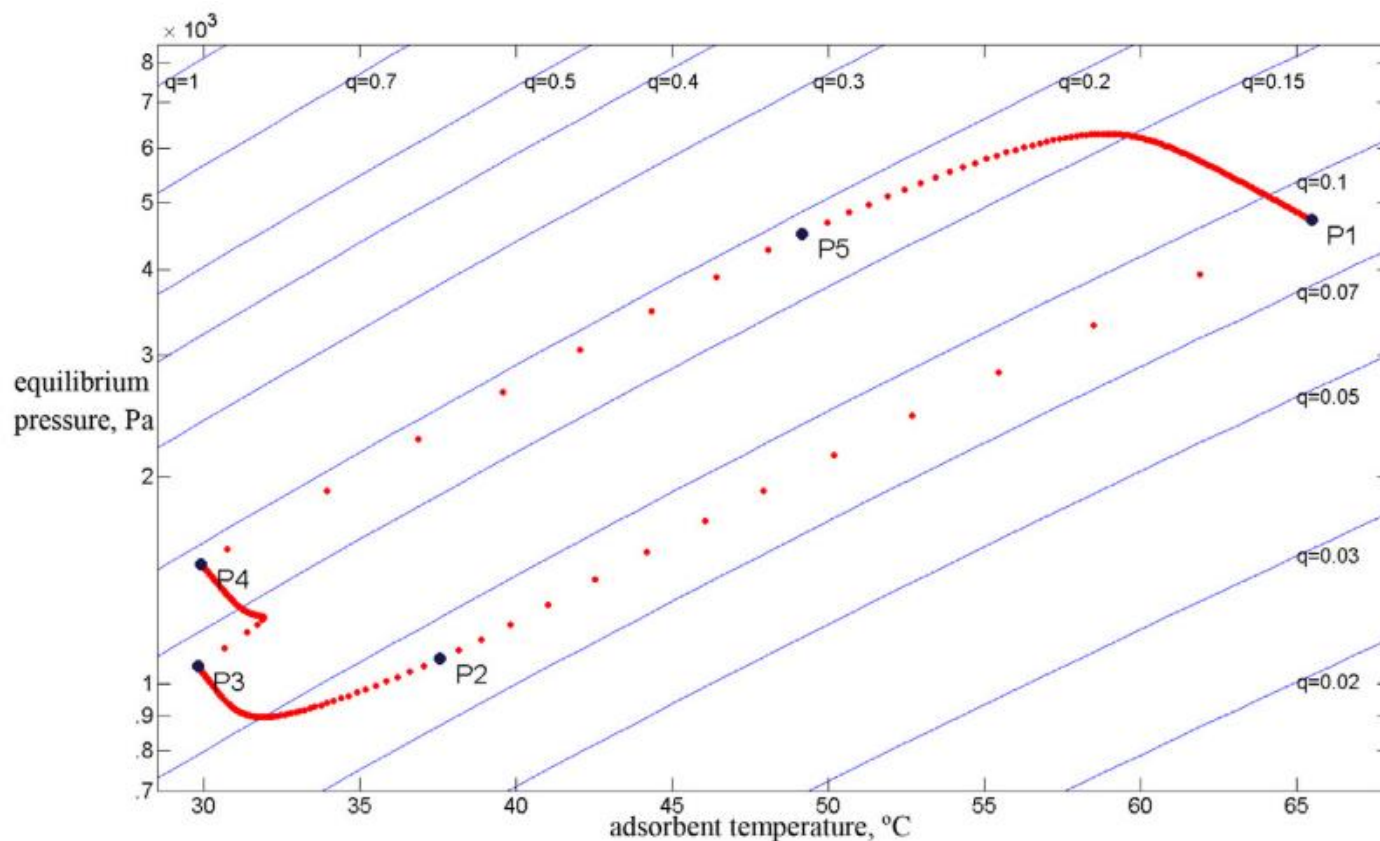
- Gdy nasycenie złoża czynnikiem zbliży się do maksimum dla danego ciśnienia zawór SV4 zostanie zamknięty, a otwarty SV5 (P3 -> P4)

Zasada działania

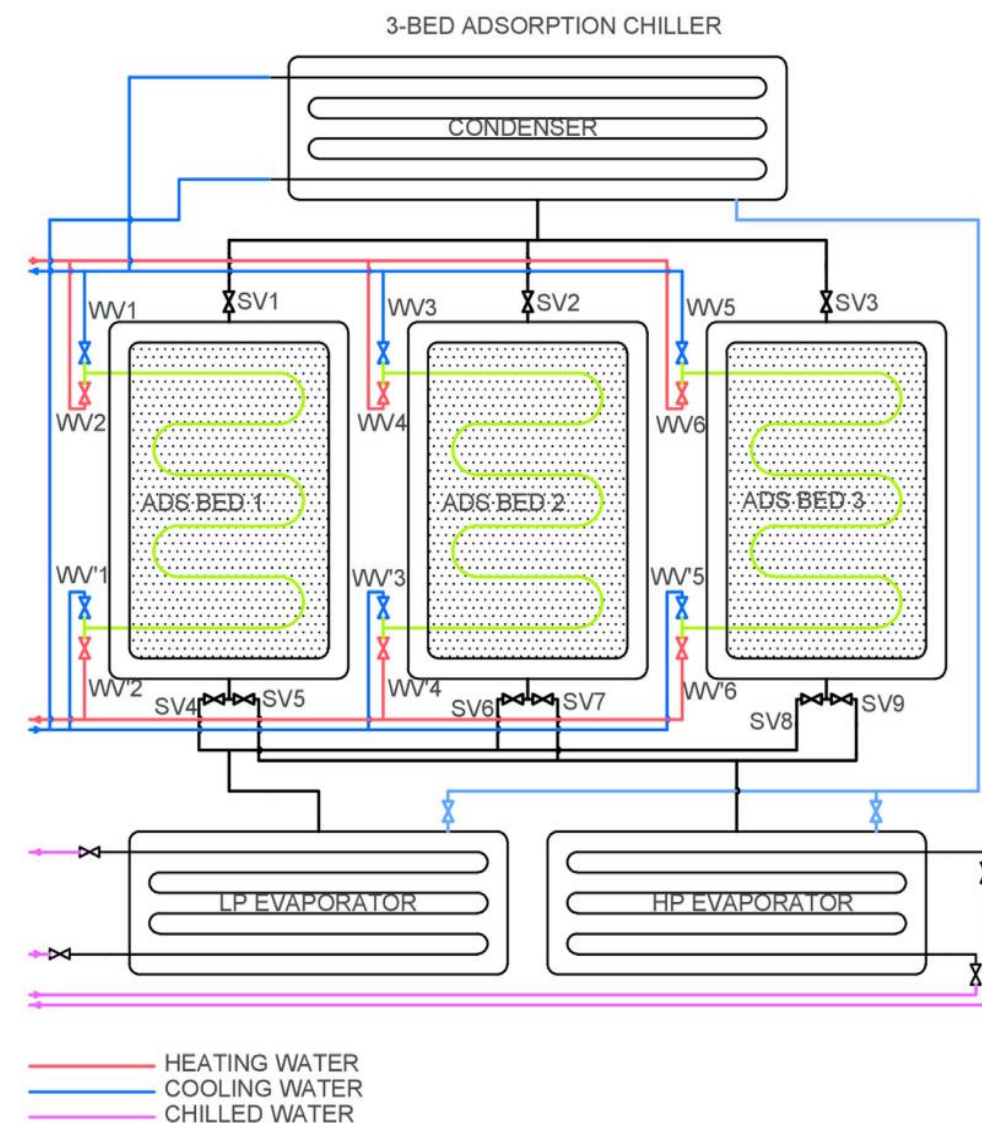
- Gdy nasycenie złoża osiągnie maksimum dla wyższego ciśnienia wszystkie zawory zostają zamknięte i złoża zaczyna być ogrzewane (P4->P5)

Zasada działania

- Chłodzone medium (np. woda lodowa) przepływa najpierw przez parowacz wysokociśnieniowy (temp. odparowania zwykle około 12°C), a następnie przez parowacz niskociśnieniowy (temp. odparowania zwykle około 5°C).

Zalety i wady

- + Zwiększenie wydajności chłodniczej poprzez zwiększenie zdolności adsorpcyjnej źródła;
- + W konsekwencji zwiększenie COP;
- Zwiększenie skomplikowania układu;
- **Wzrost COP bywa niewspółmierny do wzrostu kosztów produkcji.**

Politechnika Wroclawska

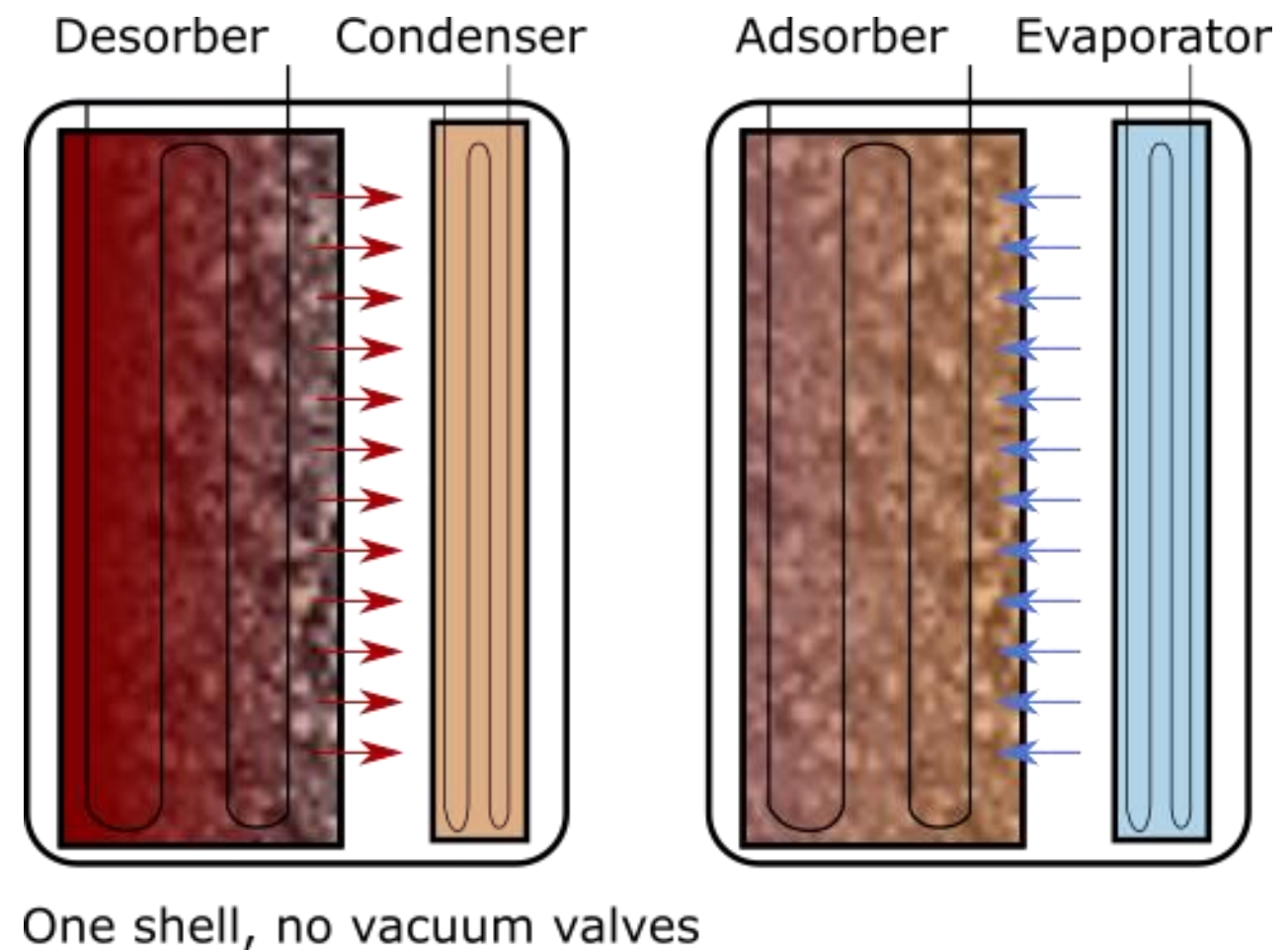
Inne konstrukcje chłodziarek

Układ zintegrowany

Patent firmy Farhenheit AG (wcześniej Sortech)

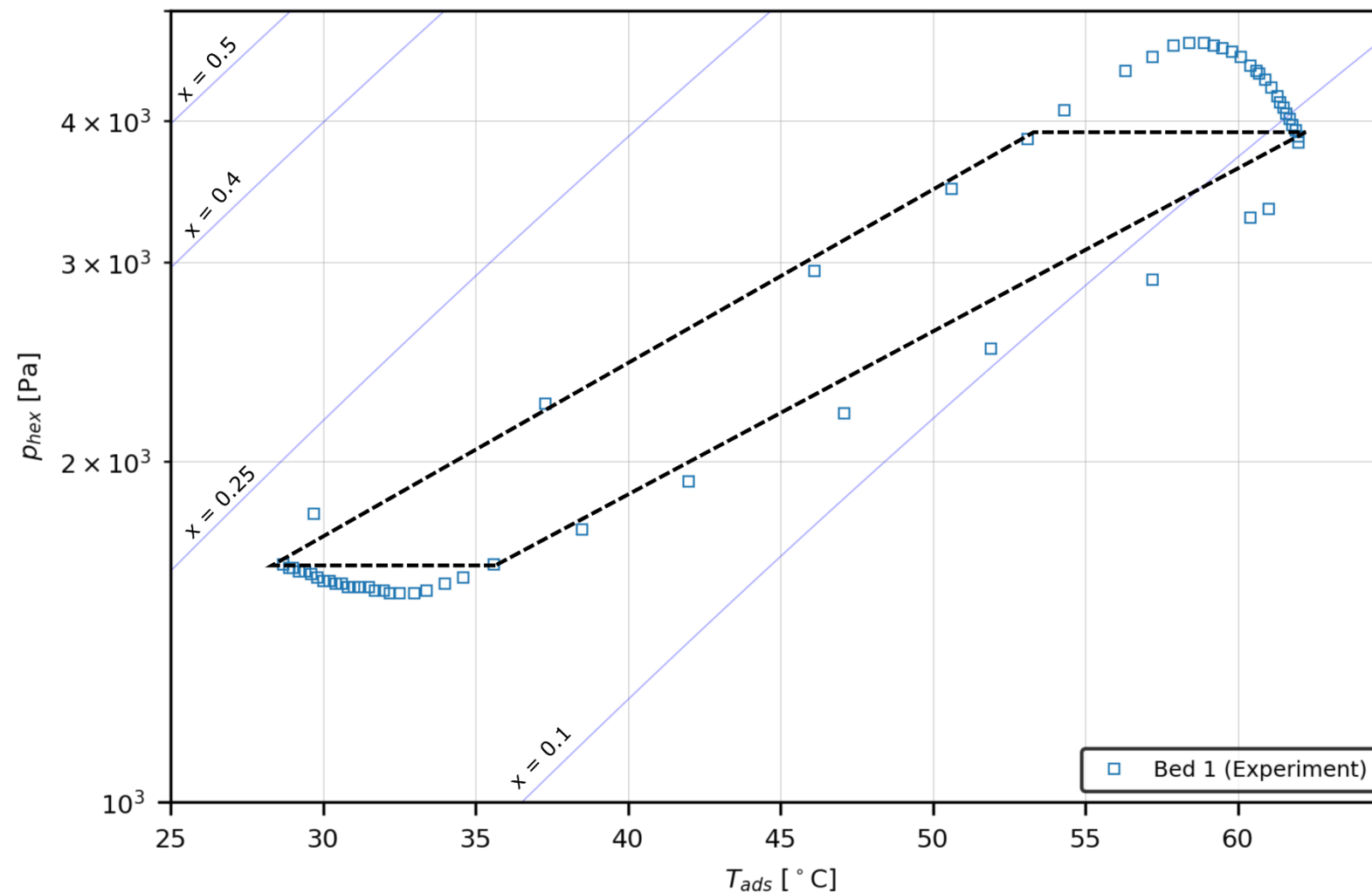
Zasada działania

- Złoże znajduje się w jednej hermetycznej obudowie z wymiennikiem ciepła.
- W zależności od tego czy złoże pracuje jako adsorber czy desorber to wymiennik przyjmuje zadanie skraplacza lub parowacza

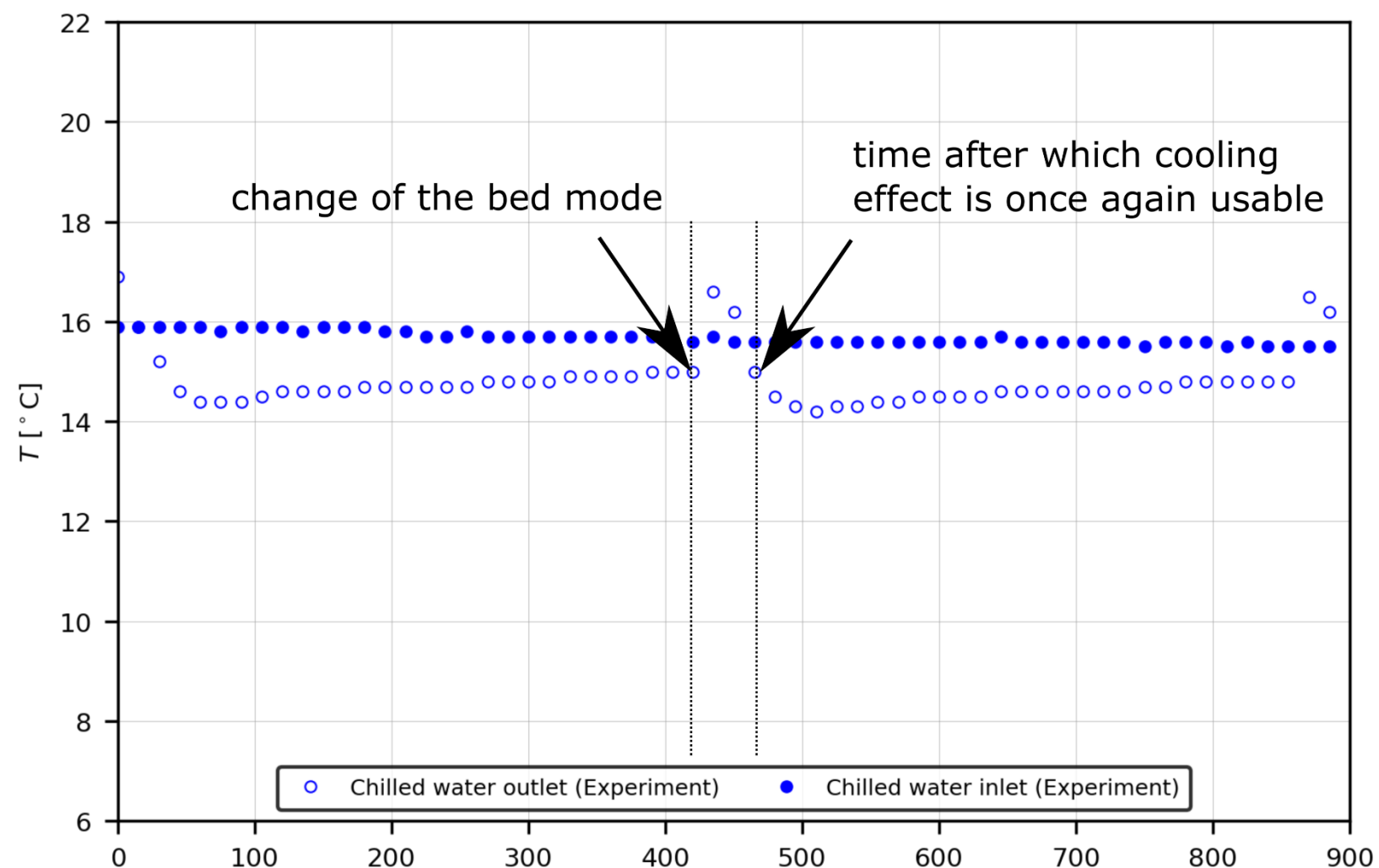
Zasada działania

- Z powodu zamknięcia wymiennika w obudowie ze złożem nie ma fazy pośredniej

Wady i zalety

- + brak bardzo drogich zaworów działających w próżni
- Zmiany roli wymienników ciepła powodują ich wygrzanie lub wychłodzenie (zmniejszenie COP)

Politechnika Wroclawska

Modelowanie

Modelowanie dynamiki dwuadsorberowego systemu
adsorpcyjnego

Bilans energii złoża adsorpcyjnego

Bilans energii dla złoża oblicza się następująco:

$$\begin{aligned} \frac{d}{dt} \left\{ \left[M_a (c_a + c_{Lc} \cdot x) + c_{mccu} M_{mccu} + c_{mal} M_{mal} \right] \cdot T_a \right\} = \\ = M_a H_{st} \frac{dx}{dt} + (1 - \delta_1) c_{Lv} M_a (T_e - T_a) + m_w c_{p,water} (T_{ads,in} - T_{ads,out}) \end{aligned}$$

Gdzie:

- M_a masa adsorbentu, M_{mal} M_{mccu} masy elementów konstrukcyjnych
- c_a ciepło właściwe adsorbentu, c_{Lv} adsorbentu parowego, c_{Lc} adsorbentu ciekłego, $c_{p,water}$ cieczy grzewczej
- T_e temperatura parowania
- T_a temperatura złoża, $T_{ads,in}$ oraz $T_{ads,out}$ temperatury wlotowa i wylotowa cieczy grzewczej
- H_{st} ciepło adsorpcji
- m_w strumień masy cieczy grzewczej

$$\delta_1 = \begin{cases} 1 & \text{,desorpcja} \\ 0 & \text{,adsorpcja – pary czynnika przedostające się z parowacza} \end{cases}$$

Równanie kinetyczne adsorpcji

Zmiana stężenia adsorbentu na adsorbencie opisana jest wzorem:

$$\frac{dx}{dt} = \frac{15D_{s0}}{R_p^2} \exp\left(\frac{-E_a}{RT}\right) (x_{eq} - x)$$

Gdzie:

- D_{s0} – współczynnik dyfuzji powierzchniowej
- E_a – energia aktywacji
- R_p – średnica ziarna adsorbentu
- x_{eq} – stężenie równowagowe w danej temperaturze i ciśnieniu

Stężenie równowagowe można obliczyć np. z równania Totha.

$$x(T, P) = \frac{K_0 \cdot \exp\left(\frac{\Delta H}{RT}\right) \cdot P}{\left[1 + \left(\frac{K_0}{x_\infty} \cdot \exp\left(\frac{\Delta H}{RT}\right) \cdot P\right)^t\right]^{\frac{1}{t}}}$$

Temperatura na wylocie w wymiennika

- Temperaturę cieczy grzewczej na wylocie z wymiennika można obliczyć wykorzystując liczbę jednostek przenikania ciepła NTU. Zakładając, że wymiennik spełnia równanie:

$$Q_{wym} = kA\Delta T$$

- Ciecz grzewcza przepływająca przez wymiennik musi spełniać równanie:

$$Q_g = mc_p (T_{in} - T_{out})$$

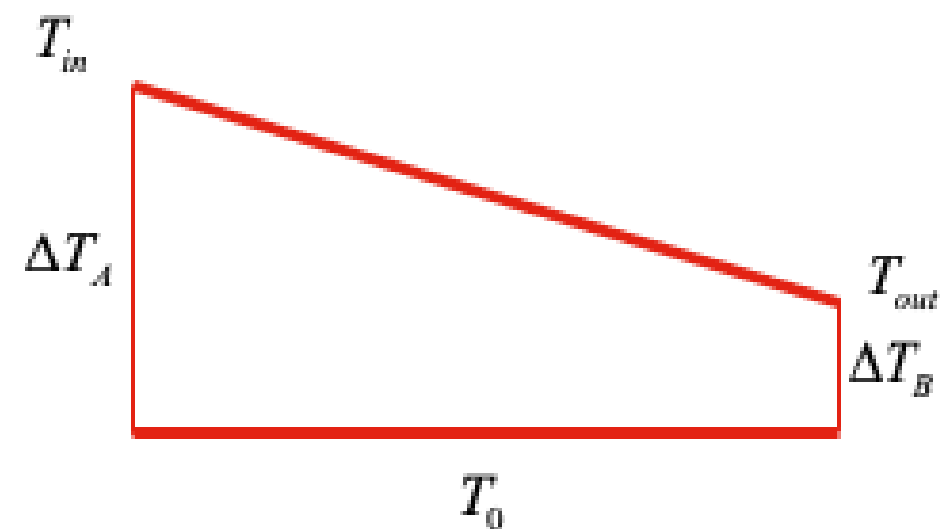
- Oraz:

$$Q_g = Q_{wym}$$

Temperatura na wylocie z wymiennika

- Logarytmiczna różnica temperatur w wymienniku:

$$\Delta T = \frac{\Delta T_A - \Delta T_B}{\ln \left(\frac{\Delta T_A}{\Delta T_B} \right)}$$

- Co przekształca się do postaci:

$$\Delta T = \frac{(T_{in} - T_0) - (T_{out} - T_0)}{\ln \left(\frac{T_{in} - T_0}{T_{out} - T_0} \right)} = \frac{T_{in} - T_{out}}{\ln \left(\frac{T_{in} - T_0}{T_{out} - T_0} \right)}$$

Temperatura na wylocie z wymiennika

- Po zestawieniu wszystkich wzorów:

$$mc_p (T_{in} - T_{out}) = kA \frac{T_{in} - T_{out}}{\ln \left(\frac{T_{in} - T_0}{T_{out} - T} \right)}$$

- Uproszczenie i uporządkowanie stronami prowadzi do:

$$\ln \left(\frac{T_{in} - T_0}{T_{out} - T} \right) = \frac{kA}{mc_p}$$

- Natomiast po pozbyciu się logarytmu, do:

$$\frac{T_{in} - T_0}{T_{out} - T} = \exp \left(\frac{kA}{mc_p} \right)$$

Temperatura na wylocie z wymiennika

- Uporządkowanie po raz kolejny stronami pozwala na wyciągnięcie temperatury wylotowej cieczy grzewczej z wymiennika T_{out} :

$$T_{out} - T_0 = (T_{in} - T_0) \exp^{-1} \left(\frac{kA}{mc_p} \right)$$

- Co daje ostateczną, uniwersalną postać równania:

$$T_{out} = T_0 + (T_{in} - T_0) \exp \left(-\frac{kA}{mc_p} \right)$$

Bilans energii skraplacza

Bilans energii dla skraplacza oblicza się następująco:

$$c_{mcu} M_{m,con} \frac{dT_c}{dt} = \delta_1 \left[-L \cdot M_a \frac{dx_{des}}{dt} + c_{Lv} M_a \frac{dx_{des}}{dt} (T_c - T_a) - c_{Lc} M_a \frac{dx_{des}}{dt} (T_e - T_c) \right] + m_{w,con} c_{p,water} (T_{cool,in} - T_{cool,out})$$

W skraplaczu nie gromadzi się skroplony czynnik. Wszystko natychmiast splywa do parownika.

Gdzie:

- M_a masa adsorbentu, $M_{m,con}$ masa skraplacza
- c_a ciepło właściwe adsorbentu, c_{Lv} adsorbentu parowego, c_{Lc} adsorbentu ciekłego, $c_{p,water}$ cieczy grzewczej
- T_c temperatura skraplania
- T_a temperatura zloza, $T_{cool,in}$ oraz $T_{cool,out}$ temperatury wlotowa i wylotowa cieczy chlodzacej
- L ciepło przemiany fazowej czynnika
- $m_{w,con}$ strumień masy wody chłodzącej skraplacza

$$\delta_1 = \begin{cases} 1 & \text{,desorpcja} \\ 0 & \text{,adsorpcja} \end{cases}$$

Bilans energii parowacza

Bilans energii dla parowacza oblicza się następująco:

$$\frac{d}{dt} \left[(c_{Lc} M_{ew} + c_{m,eva} M_{m,eva}) \cdot T_e \right] =$$
$$(1 - \delta_1) \left[-L \cdot M_a \frac{dx_{ads}}{dt} + m_{w,eva} c_{p,water} (T_{chill,in} - T_{chill,out}) \right] +$$
$$+ \delta_1 \cdot c_{Lc} M_a \frac{dx_{des}}{dt} (T_e - T_c)$$

Gdzie:

- M_a masa adsorbentu, $M_{m,eva}$ masa parowacza
- c_{Lc} ciepło właściwe ciekłego czynnika chłodniczego, $c_{p,water}$ ciepło właściwe cieczy chłodzonej, $c_{m,eva}$ ciepło właściwe elementów konstrukcyjnych (miedź)
- T_c temperatura skraplania, T_e temperatura parowania,
- $T_{chill,in}$ oraz $T_{chill,out}$ temperatury wlotowa i wylotowa wody chłodzonej
- L ciepło przemiany fazowej czynnika
- $m_{w,eva}$ strumień masy wody chłodzonej w parowaczu

Bilans masy czynnika w parowaczu

- Ilość skroplonego czynnika w parowniku:

$$\frac{dM_{ew}}{dt} = -M_a \left(\frac{dx_{ads}}{dt} + \frac{dx_{des}}{dt} \right)$$

Wydajność i efektywność

- Wydajność chłodnicza:

$$Q_{ref} = \frac{\int_0^{t_{cycle}} c_{water} m_{w,eva} (T_{chill,in} + T_{chill,out}) dt}{t_{cycle}}$$

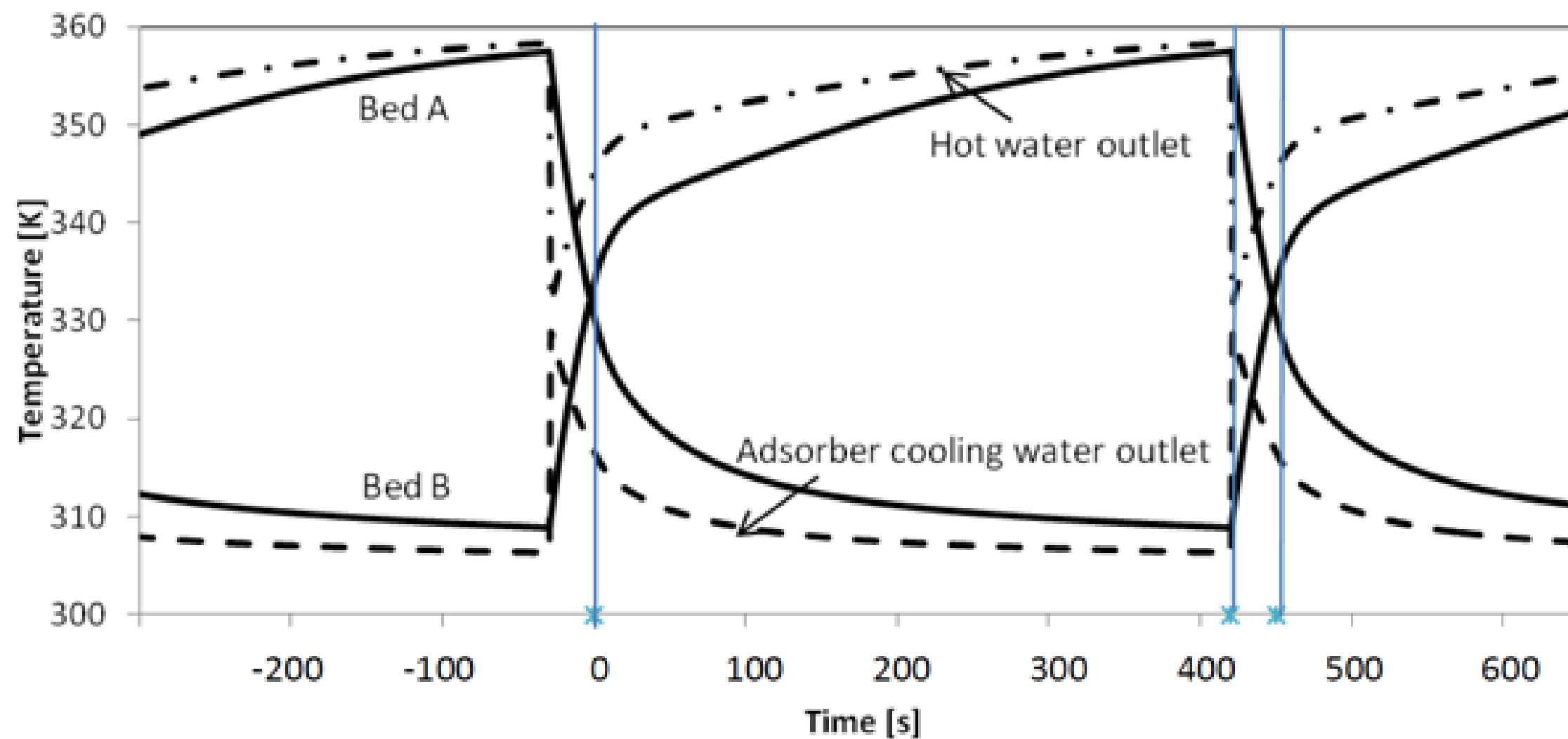
- Nakład energii:

$$Q_h = \frac{\int_0^{t_{cycle}} c_{water} m_{w,h} (T_{h,in} - T_{h,out}) dt}{t_{cycle}}$$

- Współczynnik efektywności COP

$$COP = \frac{Q_{ref}}{Q_h}$$

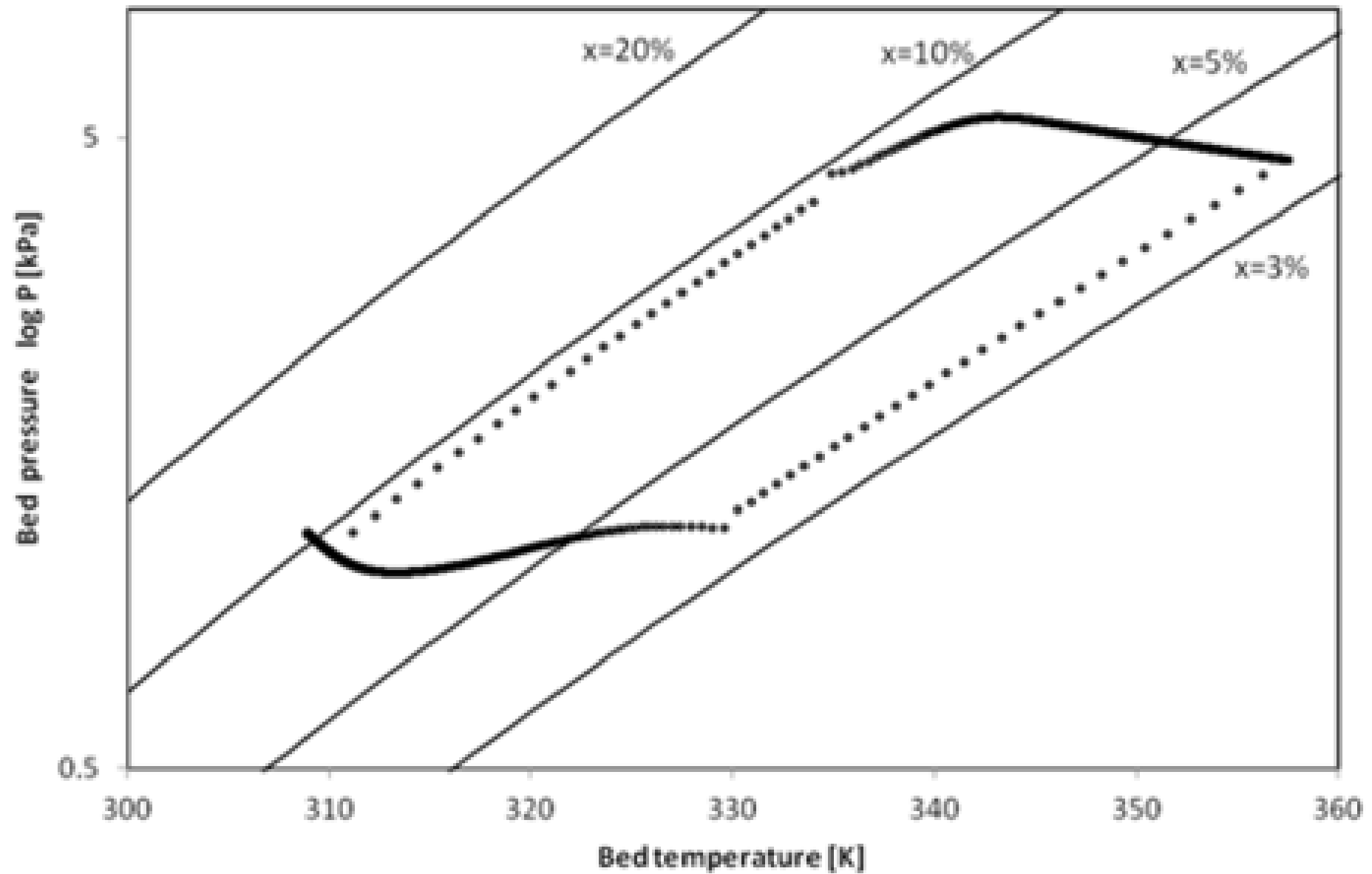
Wyniki modelowania

Rys. Zmienność temperatury złożeń w czasie.

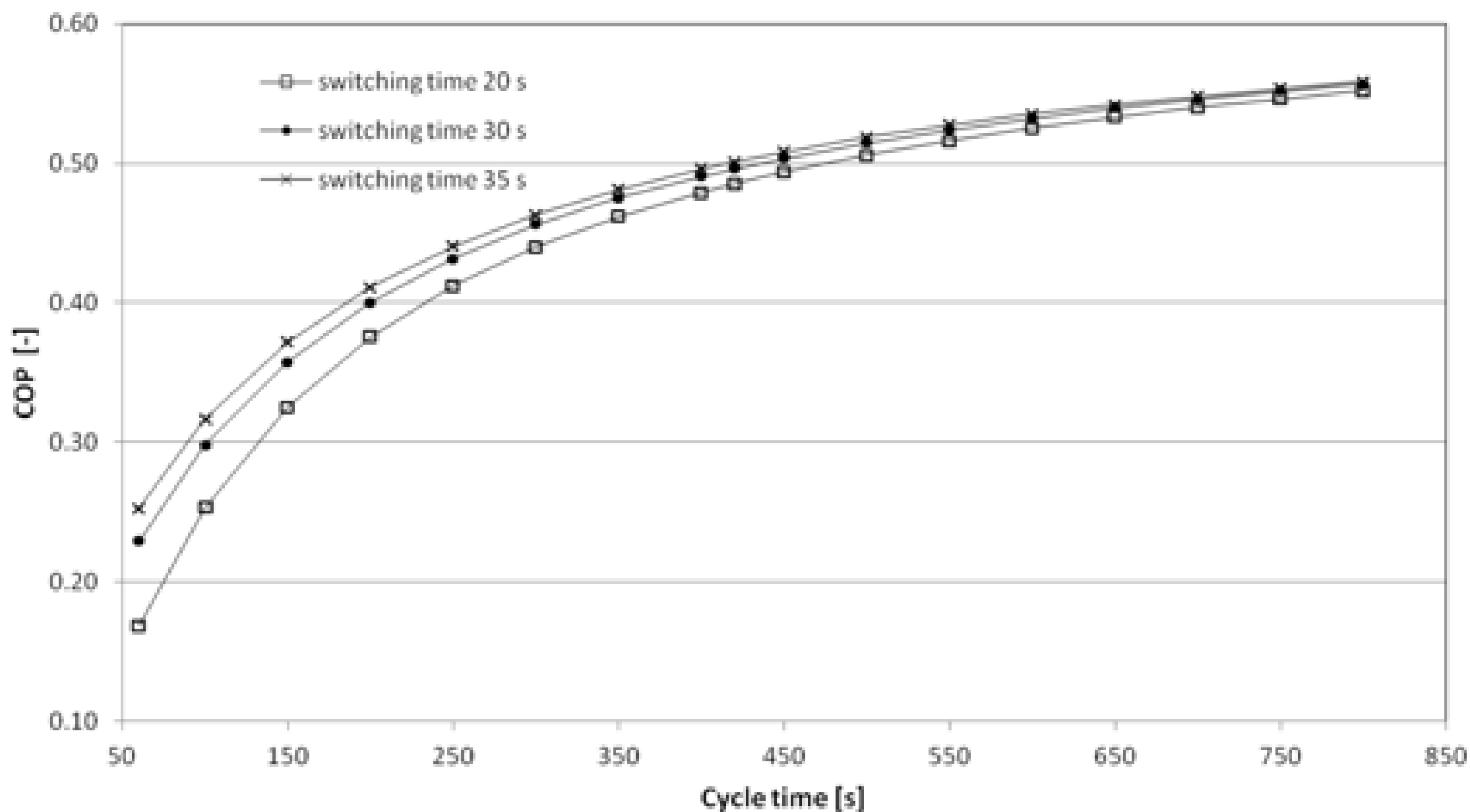
Wyniki modelowania

Rys. Modelowany układ adsorpcyjny na wykresie p-T.

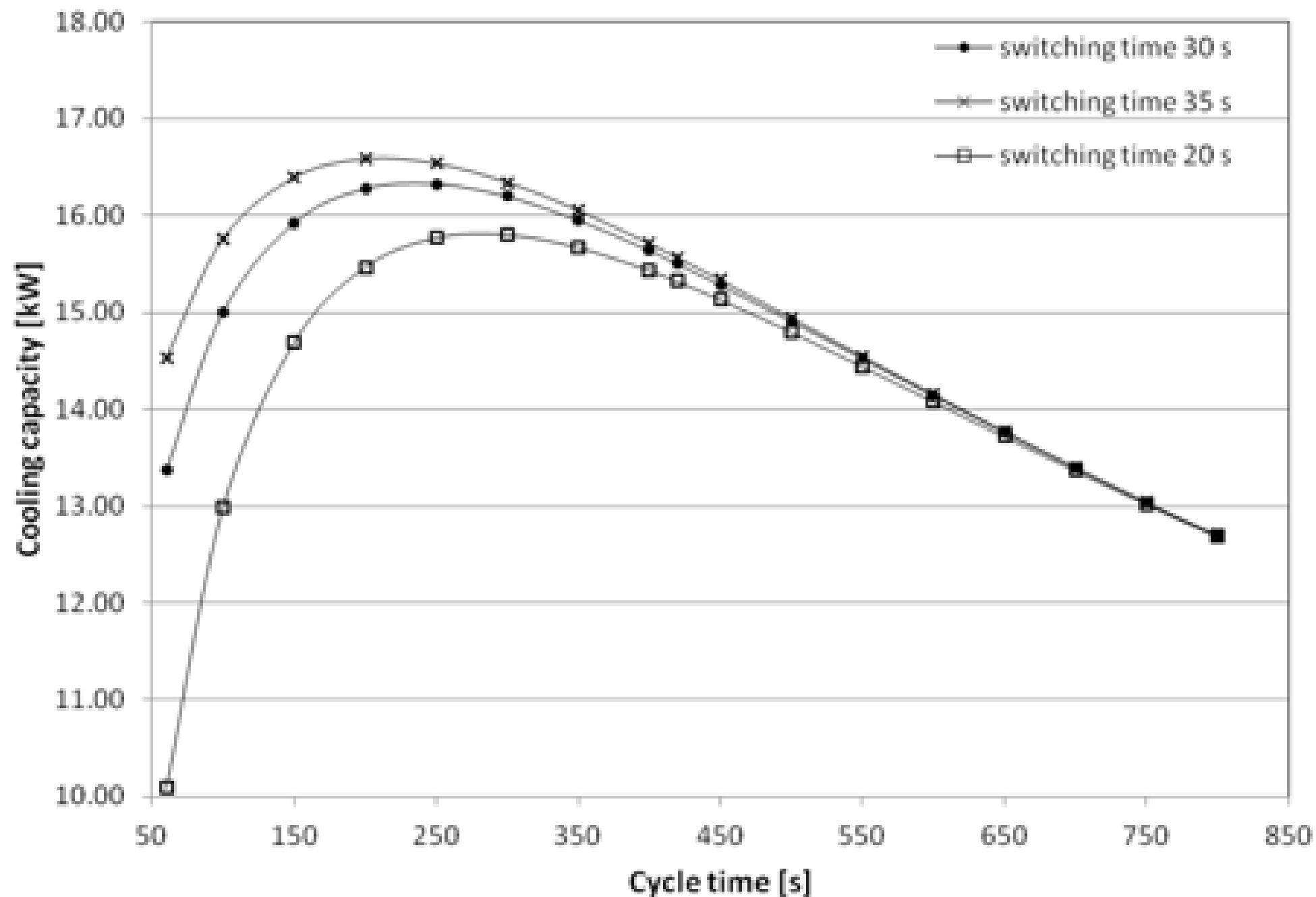
Wyniki modelowania

Rys. Wpływ długości cyklu pracy oraz długości fazy pośredniej na efektywność COP.

Wyniki modelowania

Rys. Wpływ długości cyklu pracy oraz długości fazy pośredniej na wydajność chłodniczą.

Politechnika Wrocławska

Dziękuję za uwagę!